

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การศึกษาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย

A Study on Thai Young Coconut Export

ของ

นางสาวทวิรัตน์ รัตนสัมฤทธิ์กุล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2536

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

[Signature]

... 17, พ.ย. 2536

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ โนนชัย)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature]

... 17, พ.ย. 2536

(อาจารย์วิเชษฐ์ มณีรัตน์)

หัวหน้าภาควิชาฯ

[Signature]

... 17, พ.ย. 36,

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา สิกธิโชค)

[Signature]

ท 2177

2536

วิทยาลัยเกษตรกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย

A Study on Thai Young Coconut Export

โดย

นางสาวทวิรัตน์ รัตนสัมพันธ์กุล

ปพ.
ท 217 ก
2536

เสนอ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 98120
วันเดือนปี..... 11 JUN 2000

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2536

มะพร้าวอ่อนของไทยไปตลาดฮ่องกงนั้นเพิ่มขึ้นทุกปี และเป็นตลาดที่ไทยส่งออกมะพร้าวอ่อนมากที่สุด โดยมีมาเลเซียเป็นคู่แข่งที่สำคัญ และในตลาดญี่ปุ่นมีประเทศฟิลิปปินส์เป็นผู้ส่งออกรายใหญ่รายเดียว และญี่ปุ่นมีข้อตกลงกันสินค้าเกษตรที่เข้มงวดมากไทยก็พยายามปฏิบัติตาม ส่วนการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปได้หวั่นมีปริมาณไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะได้หวั่นมีการเลือกปฏิบัติกับไทย และให้สิทธิพิเศษแก่ฟิลิปปินส์ ปัญหาของการส่งออกอันได้แก่คุณภาพของผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน ปริมาณ และราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน รวมถึงการขนส่งมีระวางสินค้าไม่พอและมีปัญหาเรื่องเวลาารถบรรทุกเข้าออกกรุงเทพ รวมทั้งปัญหาการแข่งขันจากประเทศผู้ผลิตรายอื่น ทำให้การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่

จากผลการศึกษาทำให้ได้ข้อเสนอแนะดังนี้ รัฐบาลควรให้ความสนใจ และส่งเสริมการส่งออกผลไม้ให้มากขึ้น โดยมีการส่งเสริมการผลิตอย่างครบวงจร ทำการควบคุมคุณภาพการบรรจุหีบห่อ การขนส่ง ตลอดจนการกำหนดราคาที่เหมาะสมแก่ผลผลิต และมีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศ รวมทั้งร่วมมือกับภาคเอกชนในการแปรรูปผลิตภัณฑ์มะพร้าวอ่อน เพื่อยืดอายุและเพิ่มมูลค่าสินค้า ดังนั้นทุกฝ่ายควรที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นยอมทำให้การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย เกิดการพัฒนาและขยายตัวต่อไป ในตลาดต่างประเทศ

คำนิยาม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มได้อย่างเรียบร้อยเป็นผลมาจากการให้คำปรึกษาแนะนำ และแนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการศึกษา ตลอดจนการแนะนำทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของท่านอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ผศ. รั้งสรรค์ โนนชัยและกรรมการที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ อาจารย์วิเศษศรี มณีรัตน์ ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง สำหรับความกรุณาของท่านทั้งสองไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้ศึกษาต้องขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณที่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือในด้านข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งเอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า อันได้แก่ คุณพ่อ คุณแม่ คุณอารารท ชาญนิธิ ผู้จัดการฝ่ายผลิต บริษัทอีเอซี เอ็กซ์พอร์ต คอปอเรชั่น(ประเทศไทย) จำกัด คุณวีระชัย บำรุงศรี และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ทวีรัตน์ รัตนสัมฤทธิ์กุล

พฤศจิกายน 2536

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการศึกษา	6
การตรวจเอกสาร	6
วิธีการศึกษา	8
บทที่ 2 การผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย	9
การผลิตมะพร้าวอ่อน	9
พันธุ์ที่นิยม	9
แหล่งผลิตมะพร้าวอ่อน	10
การปลูก	15
การเก็บเกี่ยว ผลผลิต	19
ต้นทุนและผลตอบแทน	20
เทคนิคการปฏิบัติขณะเก็บเกี่ยวและหลังการเก็บเกี่ยว	24
การแปรรูปมะพร้าวอ่อน	27
ปัญหาการผลิตและแนวทางการแก้ไข	28
การตลาดมะพร้าวอ่อน	29
ตลาดภายในประเทศ	29
วิธีการจำหน่าย	29
การซื้อขาย ราคาและการขนส่ง	31
ตลาดต่างประเทศ	32

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย	37
กระบวนการส่งออกมะพร้าวอ่อน	37
การรับซื้อ	37
การจัดขึ้นและมาตรฐานผลิตภัณฑ์	37
การบรรจุหีบห่อ	38
การเก็บรักษา	38
ราคามะพร้าวอ่อน	42
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	46
ลักษณะความต้องการของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	46
ภาวะการแข่งขันในประเทศคู่ค้าที่สำคัญ	48
แนวโน้มการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย	57
ปัญหาการส่งออกมะพร้าวอ่อนและแนวทางการแก้ไข	59
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	61
สรุป	61
ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา	62
การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย	
เอกสารอ้างอิง	64

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	มูลค่าการส่งออกผลไม้สดของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2535	2
2	มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปประเทศคู่ค้า ที่สำคัญ ระหว่างปี พ.ศ. 2531-3235	4
3	สถิติการปลูกมะพร้าวของไทยรวมทุกพันธุ์ปีเพาะปลูก 2533/2534	10
4	การปลูกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย แยกรายจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2534	11
5	ผลผลิตมะพร้าวอ่อนของโลกระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	12
6	ร้อยละของผลผลิตมะพร้าวอ่อนของโลกระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	13
7	ปริมาณผลผลิตมะพร้าวอ่อนของไทย ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	14
8	ปริมาณการใส่ปุ๋ยตามอายุของมะพร้าว	18
9	ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกมะพร้าวอ่อน	22
10	ราคามะพร้าวอ่อนของพ่อค้าในประเทศไทยปีพ.ศ. 2534	31
11	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	33
12	ร้อยละของปริมาณและมูลค่าการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	34
13	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534	35

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	ร้อยละของปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ.2529-2534	36
15	อัตราส่วนร้อยละของปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อน ของไทยแยกตามประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ปี พ.ศ.2531-2535	44
16	ปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซียไปฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ.2530-2534	46
17	อัตราส่วนร้อยละของส่วนแบ่งทางการตลาดของมะพร้าวอ่อน ในฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ.2530-2534	47
18	ปริมาณการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของประเทศญี่ปุ่น ระหว่างปี พ.ศ.2530-2535	52
19	อัตราส่วนร้อยละส่วนแบ่งการตลาดมะพร้าวอ่อนในประเทศ ญี่ปุ่น ระหว่างปี พ.ศ.2530-2535	53
20	ปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซียไปไต้หวัน ระหว่างปี พ.ศ.2530-2534	55
21	อัตราส่วนร้อยละของส่วนแบ่งทางการตลาดของมะพร้าวอ่อน ในไต้หวัน ระหว่างปี พ.ศ.2530-2534	56

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ขั้นตอนการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวมะพร้าวอ่อน	23
2	วิธีการจำหน่ายมะพร้าวอ่อนของไทย	30
3	กระบวนการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย	39
4	ขั้นตอนการผลิตมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก	41
5	มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยระหว่างปี พ.ศ. 2531-2535	45
6	มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปยังประเทศคู่ค้า ที่สำคัญระหว่างปี พ.ศ. 2531-2535	45
7	Plant Quarantine in Japan	50

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารแหล่งใหญ่ แห่งหนึ่งของโลก ด้วยเหตุที่ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากประเทศไทยมีสภาพดินฟ้าอากาศ และสิ่งแวดล้อมเหมาะสมแก่การเกษตรเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการทำนา ทำสวน ทำไร่และการเลี้ยงสัตว์ จากสถิติมูลค่าการส่งออกของประเทศปรากฏว่าในปี 2532 ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าเกษตรกรรมมีมูลค่าเท่ากับ 209,261 ล้านบาท จากมูลค่าการส่งออกทั้งหมด 516,315 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 40.15 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ามูลค่าการส่งออกของประเทศไทยยังต้องพึ่งพาสินค้าเกษตรกรรม

สินค้าเกษตรของไทยประเภทหนึ่งที่มีจะไม่ใช้สินค้าเกษตรหลักก็ตาม แต่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปี และมีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทยไม่น้อย ได้แก่สินค้าประเภทผลไม้ การส่งออกผลไม้มีมานานแล้ว แต่เพิ่งจะได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังจากรัฐบาลในปีพ.ศ.2521 โดยกรมส่งเสริมการส่งออกและสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ประจำประเทศต่าง ๆ ของกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้มบทบาทสำคัญในการเผยแพร่โฆษณาผ่านสื่อมวลชน ในต่างประเทศ จนกระทั่งปัจจุบัน การส่งออกผลไม้ของไทยนับได้ว่าประสบผลสำเร็จมากพอสมควร ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) รัฐบาลได้บรรจุผลไม้สดในฐานะสินค้าเกษตร ที่มีศักยภาพในการส่งออกสูง

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่ามะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ส่งออกที่ทำรายได้ ให้แก่ประเทศอีกชนิดหนึ่ง แม้จะมีมูลค่าการส่งออกไม่สูงมากนัก แต่การส่งออกก็เพิ่มขึ้นทุกปีโดยในปี 2535 เพิ่มขึ้นจากปี 2531 คือมีมูลค่าการส่งออกจาก 16.8 ล้านบาทเป็น 45.5 ล้านบาท เห็น

(หน่วย : ล้านบาท)

ชนิดผลไม้	ปี พ.ศ.				
	2531	2532	2533	2334	2335
มะพร้าว	16.9	33.8	44.8	42.0	45.5
กล้วย	9.6	24.0	18.6	17.1	15.5
สัปปะรด	7.9	3.4	5.2	3.1	5.2
มังคุด	14.5	12.6	15.7	5.3	24.7
มะม่วง	49.7	30.2	37.4	26.1	31.6
ผลไม้จำพวกส้ม	26.3	29.0	24.8	18.0	24.7
มะนาว	0.7	3.2	1.5	1.2	0.4
ส้มโอ	51.4	63.7	50.5	66.6	71.9
องุ่น	3.4	5.8	2.6	1.6	1.1
แดงโหม	9.8	5.1	3.8	1.4	9.3
มะละกอ	25.4	8.6	2.2	0.9	1.5
ลำไย	208.3	71.4	211.1	162.6	297.7
เงาะ	13.5	5.8	14.3	7.1	10.7
ทุเรียน	118.7	125.6	265.3	151.1	274.1
น้อยหน่า	10.1	5.9	5.4	3.8	0.5
ลิ้นจี่	17.4	18.5	21.5	18.7	59.2
สตรอเบอรี่	1.9	1.5	1.6	0.6	4.9
ผลไม้สดอื่น ๆ	51.2	124.2	185.7	199.0	280.9
รวม	636.4	572.2	888.8	726.1	1,160.6

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ , 2535)

ได้ว่ามะพร้าวอ่อนเป็นสินค้าเกษตรตัวหนึ่ง ที่สามารถทำรายได้ให้ประเทศนอกจากนี้มะพร้าวอ่อน ยังเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่มีแนวโน้มจะมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศนิยมรับประทานไม่แพ้ผลไม้ชนิดอื่น ๆ การบริโภคมะพร้าวอ่อนนั้นได้รับประโยชน์ 2 ทาง กล่าวคือ ได้ทั้งเนื้อมะพร้าวและน้ำมะพร้าว น้ำมะพร้าวสามารถดื่มแก้กระหายเนื่องจากมีสารจำพวกน้ำตาล และประกอบด้วยวิตามินบีคอมเพล็กซ์ อาทิ โบโรติน ก่อให้เกิดความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าและสดชื่นแก่ผู้บริโภค ส่วนเนื้อมะพร้าวมีสารจำพวกคาร์โบไฮเดรต แคลเซียม และ ฟอสฟอรัส สามารถนำไปประกอบอาหารคาวหวาน หลายประเภท อาทิ ทอหมกมะพร้าวอ่อน สังขยามะพร้าวอ่อน ข้าวเหนียวเปียกมะพร้าวอ่อน เป็นต้น

มะพร้าวอ่อนมีคุณสมบัติเด่นกว่าผลไม้ชนิดอื่นในการเก็บรักษา และการขนส่งระยะทางไกลเนื่องจากมีเปลือกหนาแข็ง สามารถป้องกันการกระแทกกระเทือนได้ดี ข้อได้เปรียบนี้ นับเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดแถบทวีปเอเชีย เพราะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง โดยการบรรทุกทางเรือ ขณะเดียวกันหากพิจารณาถึงแหล่งเพาะปลูก ก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้ตลาด เพราะไม่มีอุปสรรคในการขนส่ง มะพร้าวอ่อนนำรายได้เข้าประเทศเพิ่มสูงขึ้นค่อนข้างมากจากประมาณ 16 ล้านบาท ในปี 2531 มาเป็น 34 ล้านบาท ในปี 2532 มะพร้าวอ่อนเป็นไม้ผลที่ง่ายต่อการเพาะปลูก ตลอดจนการดูแลรักษา จึงเป็นที่นิยมปลูกกันอย่างแพร่หลายทั่วทุกภาคของประเทศ อย่างไรก็ตามแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญส่วนใหญ่ อยู่ในจังหวัดภาคกลาง ได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี นครปฐม โดยเฉพาะที่อำเภอสามพรานและนครชัยศรี จัดเป็นแหล่งที่มีมะพร้าวอ่อน รัชชาติสอดคล้องกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ พันธุ์ที่นิยมเพาะปลูกเพื่อการค้าและการส่งออกคือพันธุ์น้ำหอม และพันธุ์หุ่สุ

ปัจจุบันการส่งออกมะพร้าวอ่อนมีตลาดหลัก 2 กลุ่มคือ ตลาดแถบทวีปเอเชีย ได้แก่ฮ่องกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และไต้หวัน โดยในสัดส่วนของกลุ่มประเทศเหล่านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 80 ของปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนทั้งหมด ส่วนแบ่งตลาดที่เหลือกระจายไปยังประเทศต่างๆ แต่ปริมาณการส่งออกไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะผู้บริโภคในประเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชียที่อพยพเข้าไปอาศัยอยู่ ขอบข่ายการตลาดจึงค่อนข้างแคบและไม่แน่นอน สำหรับการส่งออกมะพร้าว

อ่อนนั้นแม้ช่วงหนึ่งจะประสบกับปัญหาอุทกภัยกันทางการค้า จากประเทศลูกค้าในแถบเอเชีย และประสบกับปัญหาการขนส่งจากประเทศส่งออกอื่น ๆ ในแถบเอเชียด้วยกัน คือ ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย แต่อย่างไรก็ตาม มะพร้าวอ่อนของไทยมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่นได้ จะเห็นได้จากแนวโน้มมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยที่เพิ่มขึ้นทุกปี กล่าวคือในปี พ.ศ. 2531 มีมูลค่าการส่งออก 16,944 ล้านบาท และต่อมาปี พ.ศ. 2535 มีมูลค่าการส่งออกถึง 45,515 ล้านบาท ซึ่งมีแนวโน้มการส่งออกที่สูงขึ้น ดังพิจารณาได้จากตารางที่ 2

ตารางที่ 2 มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทยไปยังประเทศลูกค้าที่สำคัญระหว่างปี พ.ศ. 2531-2535

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเทศลูกค้า	ปี พ.ศ.				
	2531	2532	2533	2534	2535
ฮ่องกง	14,038	26,432	35,032	34,143	39,170
ญี่ปุ่น	1,800	3,430	5,920	971	1,812
ไต้หวัน	NA	NA	2,062	4,755	1,791
อื่น ๆ	1,106	3,982	1,827	2,149	2,742
รวม	16,944	33,844	44,841	42,018	45,515

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ , 2531-2335)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การส่งออกมะพร้าวอ่อนเป็นธุรกิจที่มีแนวโน้มที่ดีในอนาคตควรมี

การส่งเสริมให้มากขึ้น แต่จากการที่ประเทศไทยประสบกับปัญหาการแข่งขัน จากประเทศคู่แข่ง ในแถบเอเชีย ซึ่งบางประเทศได้เปรียบในด้านการขนส่ง เนื่องจากระยะทางที่ใกล้กว่า ซึ่ง อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยได้ ดังนั้นการศึกษาถึงสภาพการผลิต และการ ตลาดเพื่อการส่งออกมะพร้าวอ่อน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อเสนอ แนวทางการแก้ไข้ปัญหา และพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จน เกิดการขยายตัวในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพการผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออก รวมถึงกระบวนการส่ง ออกมะพร้าวอ่อนของไทย
2. เพื่อศึกษาความต้องการของตลาดและภาวะการแข่งขันในประเทศลูกค้าที่สำคัญ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนเสนอแนวทางการแก้ไข้และพัฒนาการส่ง ออกมะพร้าวอ่อนให้ตรงกับความต้องการของตลาดในต่างประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไปของการผลิตและการตลาด เพื่อการส่งออกมะพร้าว อ่อนของไทย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตและการตลาด เพื่อหาทาง แก้ไขและพัฒนาตลาดส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงตลาดที่มีศักยภาพในการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของไทย และชนิดของ มะพร้าวอ่อนที่ตลาดต่างประเทศต้องการ
3. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับการผลิต การตลาดเพื่อการ ส่งออกมะพร้าวอ่อนให้เหมาะสม กับความต้องการของตลาด และพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพตามที่ ตลาดต้องการ
4. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก แก่บุคคลที่สนใจ

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงสภาวะการผลิต และการตลาดมะพร้าวอ่อนของไทยในระดับส่งออก ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2535 โดยจะศึกษาตั้งแต่ผลผลิตจากผู้ผลิตจนถึงระดับการส่งออก จะมุ่งเน้นการตลาดเพื่อการส่งออก และปัญหาของการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย ตลอดจนอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อการพัฒนา หรือขยายตลาดของไทยไปประเทศคู่ค้าที่สำคัญในแถบทวีปเอเชีย ได้แก่ ฮองกง ญี่ปุ่น และไต้หวัน เนื่องจากสัดส่วนของกลุ่มประเทศเหล่านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 80 ของประมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนทั้งหมดของไทย จึงเป็นส่วนแบ่งตลาดที่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงชนิดและพันธุ์มะพร้าวอ่อน ที่ใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกอย่างจริงจัง

การตรวจเอกสาร

เขมพันธ์ ลากะสัมปันโน (2530) ได้ศึกษาถึงการผลิตและการตลาดมะพร้าวผลในท้องที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าอำเภออัมพวามีพื้นที่ทำการเพาะปลูกมะพร้าวประมาณ 51,091 ไร่ ซึ่งให้ผลผลิตปีละ 8,000,000 ผล การผลิตมะพร้าวส่วนใหญ่จะปลูกกันมาเป็นเวลาหลายปี และพันธุ์ที่ใช้ปลูกเป็นพันธุ์พื้นเมือง ให้ผลผลิตต่ำไม่มีการปรับปรุงพันธุ์ การผลิตก็ยังประสบปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์และแหล่งสินเชื่อระยะยาว และระยะปานกลาง ส่วนการตลาดนั้นการขยายผลผลิตจะขายส่งให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น 77 % โดยที่ไม่ได้ทำการคัดเกรดและไม่มีการแปรรูปมะพร้าว

กองทุนพัฒนาการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2531) ได้ศึกษาถึงการผลิตมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออกพบว่า มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่สามารถทำรายได้ ให้กับประเทศอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งมีตลาดการส่งออกอยู่ที่เอเชียและญี่ปุ่น และมีประเทศคู่แข่งชั้นที่สำคัญ คือฟิลิปปินส์ รองลงมาได้แก่ ศรีลังกาและมาเลเซีย เพื่อให้การแข่งขันกับประเทศเหล่านั้นได้เกษตรกรหรือผู้ผลิตจึงได้ปรับปรุงพันธุ์เพื่อผลผลิตต่อไร่สูง มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการส่ง

ออก เกษตรกรหรือผู้ผลิตจึงได้ปรับปรุงพันธุ์เพื่อผลผลิตต่อไร่สูง มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการส่งออก ด้านรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญ โดยกรมพาณิชย์สัมพันธ์ กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้มะพร้าวอ่อนเป็นสินค้าเป้าหมายในแผนงานสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการส่งออกตลอดมา

อีโรโตชิ คิตากาวา (2533) ได้ศึกษาถึงการส่งออกผลไม้ไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น พบว่ามะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่มีแนวโน้มว่าจะมีอนาคตดีที่สุด ปี 2533 ประเทศญี่ปุ่นนำเข้ามะพร้าว 3,228 ตัน ส่วนใหญ่จะนำเข้าจากฟิลิปปินส์และใช้ในการประดับ อย่างไรก็ตาม มะพร้าวที่นำเข้าจากไทยจำนวน 601 ตันใช้ในการบริโภคนำมะพร้าว แต่ขายในร้านผลไม้คุณภาพที่เรียกว่า "quality fruit stores" หมายความว่าร้านค้าเหล่านี้ เห็นคุณค่าของมะพร้าวอ่อนของไทย แต่คนญี่ปุ่นและร้านค้าผลไม้ส่วนใหญ่ไม่รู้จักมะพร้าวอ่อนของไทย จึงต้องประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

นิรนาม (2536) ได้ศึกษาถึงมาตรการ กฏ และระเบียบ ของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย พบว่าประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีการเก็บภาษีศุลกากรขาเข้า หรือภาษีชนิดอื่น แต่ประเทศไทยได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษในรูปของ GSP ส่วนประเทศกำลังพัฒนามักจะเปิดให้มีการนำเข้าค่อนข้างเสรี แต่ทุกประเทศจะเข้มงวดในเรื่องสุขอนามัย โดยต้องมีใบรับรองของการตรวจโรคและแมลง รวมทั้งสารตกค้างของผักสด ผลไม้สด และสินค้าประมง ที่ส่งไปขายในประเทศดังกล่าว ในกรณีของญี่ปุ่นจะมีการห้ามนำผักผลไม้บางชนิดเพื่อป้องกันโรคและแมลงที่เป็นพาหะนำโรค โดยเฉพาะโรคแมลงวันผลไม้ และอาจมีการยกเลิกถ้าประเทศผู้ส่งออกสามารถแสดงให้เห็นถึง วิธีการกำจัดโรคแมลงได้อย่างแน่นอนซึ่งผลไม้ของไทย 6 ชนิดที่ได้รับการยกเลิกการห้ามนำเข้า ได้แก่ ทุเรียน สับปะรด กล้วยดิบ องุ่น มะพร้าวอ่อน และมะม่วง 4 ชนิดคือ หนึ่งกลางวัน น้ำดอกไม้ นิมเสนและบรด

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย อาทิ เกษตรกร พ่อค้าส่ง และบริษัทที่ส่งออกมะพร้าวอ่อน โดยการสัมภาษณ์ครั้งนี้เตรียมคำถามล่วงหน้าชนิดคำถามเปิด

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษา และค้นคว้า จากเอกสาร สิ่งพิมพ์ บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสถิติที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การตลาด และการส่งออกที่หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนได้รวบรวมไว้ เช่น กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง และสถิติการขนส่งสินค้าการส่งออกมะพร้าวอ่อน ในตลาดต่างประเทศจาก Food and Agriculture Organization (FAO)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำเอาข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายถึงสภาพการผลิต และการตลาดมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก สภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และโครงสร้างการตลาดทั้งตลาดภายในต่างประเทศ และสถิติอย่างง่ายเพื่อดูแนวโน้มการส่งออกในอนาคต

บทที่ 2

การผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย

การผลิตมะพร้าวอ่อน

ในอดีตมะพร้าวอ่อนนิยมที่จะปลูกร่วมกันเป็นส่วนหลังบ้านเท่านั้น มีลักษณะต้นเตี้ย ทรงพุ่ม ขนาดเล็กให้ผลได้เร็ว จนปีพ.ศ. 2500 จึงเริ่มเข้ามามีบทบาททางเศรษฐกิจ มีการปลูกร่วมกันอย่างแพร่หลายในหลายจังหวัด เนื่องจากเป็นไม้ผลที่ง่ายต่อการเพาะปลูก ตลอดจนจนถึงเรื่องของการบำรุงดูแลรักษา ในปัจจุบันแหล่งที่ปลูกเป็นการค้าที่สำคัญอยู่ในเขตภาคกลางของประเทศ เช่น นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม

พันธุ์ที่นิยมปลูก

ประเทศไทยมีมะพร้าวพันธุ์รับประทานผลอ่อนโดยเฉพาะ พันธุ์ที่นิยมปลูกเป็นการค้าและส่งออกคือ

1. พันธุ์หมีสีเสียว (น้ำหวาน) เป็นพันธุ์ที่แข็งแรงมีผลดก น้ำของผลอ่อนมีรสหวาน ลำต้นเล็กเตี้ย ทางใบสั้น ออกผลเร็ว(3 ปีหลังปลูก) ในขณะที่ยังตั้งสูงเพียง 1.5 เมตร ทะลายแรกจึงเกือบติดดิน ทะลายหนึ่ง ๆ มีประมาณ 15-20 ผล เนื้ออ่อนข้างบาง(หนาประมาณ 11 มิลลิเมตร) เนื้อสดหนัก 230-300 กรัม/ผล เป็นมะพร้าวแห้ง(ผลแก่) หนัก 200 กรัม/ผล
2. พันธุ์น้ำหอม (พันธุ์เอกลักษณ์ของไทย) กลายพันธุ์มาจากพันธุ์หมีสีเสียว ขนาดรอบโคนต้นเหนือดิน 1 เมตร โต 71 ซม. ก้านทางใบที่ 14 ยาว 42.5 ซม. ผลมีขนาดเล็ก(ประมาณ 800 กรัม) เนื้ออ่อนน้ำมีกลิ่นหอมเหมือนใบเตย เป็นพันธุ์ที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศไทยมาก(ต่างประเทศเรียก Aromatic แปลว่า มีกลิ่นหอม) แบ่งตามลักษณะของผลดังนี้

2.1 ชนิดผลยาวหรือผลเล็ก ขนาดผลอ่อนข้างเล็กลักษณะผลยาวรี ผลภายในหัวแหลมท้ายแหลม ทรงผลไม่สวยงาม

2.2 ชนิดผลกลม เป็นมะพร้าวน้ำหอม ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในบรรดามะพร้าว น้ำหอมด้วยกัน รูปทรงจะเป็นทรงกลมไม่เหมาะที่จะนำมาขายผลสด เพราะเปลือกบางและกะลา แตกง่ายเวลาปอกเปลือก

2.3 ชนิดผลรีหรือชนิดกันจิบ เป็นพันธุ์ที่ให้ผลรีกันจิบมีขนาดใหญ่พอสมควร ซึ่ง เหมาะแก่การนำไปปลูก เป็นผลสดส่งขายปลีกแก่ผู้บริโภคโดยตรง เพราะเป็นรูปทรงที่สวยงาม รวมทั้งน้ำมีรสชาติกำลังดี กลิ่นหอม นำรับประทาน

แหล่งผลิตมะพร้าวอ่อน

ปีการเพาะปลูก 2533/2534 เนื้อที่ปลูกมะพร้าวรวมทั้งประเทศ 2,551,803 ไร่

ตารางที่ 3 สถิติการปลูกมะพร้าวของไทยรวมทุกพันธุ์ปีการเพาะปลูก 2533/2534

พันธุ์	พื้นที่ปลูกรวม (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่/ปี)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาที่เกษตรกรขาย (บาท/กก.)
มะพร้าวอ่อน	73,914	2,099	97,783	7.53
มะพร้าวแก่	2,477,889	886	1,900,640	3.22
รวมทั้งประเทศ	2,551,803	912	1,998,423	5.16

ที่มา : (กรมส่งเสริมการเกษตร , 2534)

ตารางที่ 4 การปลูกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทยแยกรายจังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2532-2534

จังหวัด	พื้นที่ปลูกรวม(ไร่)			ผลผลิตรวม(ตัน)			ราคาที่เกษตรกรขายได้(บาท/กก.)		
	ปีพ.ศ.			ปีพ.ศ.			ปีพ.ศ.		
	2532	2533	2534	2532	2533	2534	2532	2533	2534
อุบลราชธานี	5,934	6,179	6,179	3,399	3,590	3,708	6.00	12.00	15.00
ฉะเชิงเทรา	2,029	2,107	2,110	2,350	2,389	2,438	3.50	6.00	4.50
ชลบุรี	8,650	12,651	12,820	8,521	17,030	21,096	6.00	4.00	4.00
นครปฐม	6,369	7,198	7,198	22,465	25,119	25,572	5.00	4.50	4.50
ราชบุรี	1,536	1,455	2,266	1,358	1,342	1,737	5.00	4.00	5.50
สมุทรสงคราม	227	227	1,050	326	347	490	3.74	3.70	4.50
สมุทรสาคร	4,714	3,743	5,620	18,276	17,975	18,979	5.00	3.50	4.50

ที่มา : (กรมส่งเสริมการเกษตร , 2534)

ตารางที่ 5 ผลผลิตมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ.2529-2534

(หน่วย : 1000 ตัน)

ทวีป	ปี พ.ศ.					
	2529	2530	2531	2532	2533	2534
แอฟริกา	1,741	1,799	1,879	1,954	1,982	2,028
อเมริกาเหนือ	1,689	1,649	1,678	1,802	1,766	1,787
อเมริกาใต้	947	977	1,029	1,063	1,121	1,201
เอเชีย	31,817	30,906	29,900	34,423	35,207	35,151
ยุโรป	NA	NA	NA	NA	NA	NA
อื่น ๆ	2,345	2,318	2,315	2,077	2,104	2,218
รวม	38,539	37,649	36,801	41,319	42,180	42,385

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (Food and Agriculture Organization of the United Nation ,

1991)

ตารางที่ 6 ร้อยละของผลผลิตมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534

ทวีป	ปี พ.ศ.					
	2529	2530	2531	2532	2533	2534
แอฟริกา	4.5	4.8	5.1	4.7	4.7	4.8
อเมริกาเหนือ	4.4	4.4	4.5	4.4	4.2	4.3
อเมริกาใต้	2.5	2.6	2.8	2.6	2.6	2.8
เอเชีย	82.5	82.1	81.2	83.3	83.6	82.9
ยุโรป	NA	NA	NA	NA	NA	NA
อื่น ๆ	6.1	6.1	6.3	5.0	4.9	5.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 5)

ตารางที่ 7 ปริมาณผลผลิตมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย
ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534

(หน่วย : 1000 เมตริกตัน)

ปี พ.ศ.	ปริมาณผลผลิต		
	ไทย	ฟิลิปปินส์	มาเลเซีย
2529	1280	9541	1187
2530	1350	9443	1167
2531	1350 ^{F/}	8640	1186 ^{F/}
2532	1437	9448	1079
2533	1483	9552	1157 ^{F/}
2534	1328	8923	1155 ^{F/}

หมายเหตุ F/ หมายถึง ค่าประมาณของ FAO

ที่มา : (Food and Agriculture Organization of the United Nation ,
1991)

ตารางที่ 3 ปลูกโดยแยกปลูกในพื้นที่มะพร้าวแก่มีเนื้อที่ปลูก คิดเป็นร้อยละ 97.10 และพื้นที่มะพร้าวอ่อน มีเนื้อที่คิดเป็นร้อยละ 2.90 ของพื้นที่ปลูกรวม ผลผลิตรวมทั้งประเทศมี 1,998,423 ตันโดยเป็นผลผลิตมะพร้าวแก่ร้อยละ 95.11 และผลผลิตมะพร้าวอ่อนร้อยละ 4.89 ของผลผลิตรวม ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 912 กิโลกรัม โดยพื้นที่มะพร้าวแก่ให้ผลผลิตเฉลี่ย 886 กิโลกรัมต่อไร่ และพื้นที่มะพร้าวอ่อนให้ผลผลิตเฉลี่ย 2,099 กิโลกรัมต่อไร่ พื้นที่มะพร้าวอ่อน ขายได้ราคาสูงกว่าพื้นที่มะพร้าวแก่

แหล่งผลิตมะพร้าวอ่อนที่ใหญ่ที่สุดในขณะนี้อยู่ที่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครและจากจังหวัดฉะเชิงเทรา

การปลูกมะพร้าวอ่อน

การจะปลูกมะพร้าวอ่อนให้ได้ผลดี

1. ดินต้องมีความสมบูรณ์และใกล้แหล่งน้ำ ดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมะพร้าวอ่อน ควรเป็นดินตะกอนที่อยู่ไม่ไกลจากแม่น้ำใหญ่ ดินตะกอนพวกนี้จะมีอินทรีย์วัตถุสูงที่บวมกันมานาน นอกจากนี้ยังจะช่วยในการระบายน้ำเข้าออกได้สะดวก ซึ่งแหล่งดินเหล่านี้จะอยู่ในเขตที่ราบลุ่ม แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำบางปะกง อย่างไรก็ตามดินปลูกมะพร้าวอ่อนไม่ได้จำกัดไว้แต่ดินเหนียวภาคกลาง หากเป็นดินร่วนปนทราย อยู่ชายทะเลหรือใกล้เมืองใหญ่ก็ปลูกได้ เช่น บริเวณ ชลบุรี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา หรือตรัง เป็นต้น แต่ดินเค็มทางภาคอีสาน ควรหลีกเลี่ยงการปลูก

2. ส่วนมะพร้าวอ่อนต้องอยู่ใกล้ตลาด หากจะปลูกมะพร้าวอ่อน เพื่อการส่งออกต่างประเทศ ควรจะต้องอยู่ใกล้กรุงเทพ และหากปลูกขายในท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเช่น พัทยา ภูเก็ต หาดใหญ่ เป็นตลาดที่ดี สำหรับการปลูกขายในท้องถิ่น

การเลือกพันธุ์

แหล่งจำหน่ายมะพร้าวอ่อนแหล่งใหญ่อยู่ที่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร แต่ควรเลือกซื้อคือจากส่วนที่มีขนาดใหญ่ เพราะโอกาสที่มะพร้าวจะกลายพันธุ์น้อยกว่า และหากเลือกแหล่งที่ควรไว้ใจได้ แม้จะแพงกว่าก็ดีกว่าสำหรับราคาหน่อพันธุ์มะพร้าวอ่อนในปัจจุบัน ขายกันหน่อละ 12-15 บาท เวลาเลือกซื้อควรเลือกหน่อที่ยาว 25 ซม. จะดีกว่าหน่อที่ชิวมาก ๆ

การเตรียมแปลงปลูก

นิยมปลูกในช่วงฤดูฝน การปลูกมะพร้าวอ่อนโดยทั่วไปมี 2 แบบ

- ปลูกบนแนวคันไอบ (คันสวน)
- ปลูกแบบเป็นสวน

ระยะที่เหมาะสม 6 x 6 เมตร ขุดหลุมให้มีความกว้าง ความยาว และความลึก ประมาณ 50 x 50 x 50 เซนติเมตร

ถ้าปลูกในร่องสวนให้หลังร่องสวนกว้าง 7-8 เมตร ขุดหลุมปลูก 50x50x50 เซนติเมตร ปลูกบนหลังร่อง 2 แถว ให้ระยะระหว่างคันห่างกัน 6 เมตร และแต่ละแถวห่างจากท้องร่องข้างละ 1 เมตร แล้วนำหน่อพันธุ์ที่มีความสูงประมาณ 1 ฟุต ปลูกลงในหลุมที่เตรียมไว้ หากสูงเกินกว่านี้ต้องใช้ไม้ปักยึด กลบดินเพียงครึ่งหลุมมะพร้าว ไม้ให้กลบจนถึงโคนต้นเพราะจะทำให้เจริญเติบโตช้า หลังจากนั้นรดน้ำให้ชุ่ม และควรมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ

ควรเริ่มตั้งแต่ต้นฤดูฝนจะเหมาะที่สุดเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เป็นต้นไป ใน 1-2 ปีแรกควรรักษาหลุมปลูก ที่ทำเงินได้เร็วมาปลูกก่อน เช่น ผักต่าง ๆ ถั่วฝักยาว กระเจี๊ยบเขียว หากมีเวลาน้อยจะปลูกพวกถั่วกระ หรือถั่วเขียวแซมไว้ก็ดี ส่วนไม้ผลควรจะเป็นมะละกอ หรือ

ฝรั่งเพราะเป็นดินชนิดใหม่ยังโปร่งอยู่ จะให้ผลเร็ว

โรคและแมลงศัตรูมะพร้าว

1. โรคราแป้ง จะพบบนต้นมะพร้าวขนาดเล็ก ๆ การป้องกันกำจัด ฉีดพ่นด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น แคปแทน
2. โรคผลร่วงของมะพร้าว จะระบาดในช่วงฤดูฝนเมื่อมะพร้าวเป็นโรคนี้ จะแสดงอาการผลร่วงตั้งแต่อายุ 2-10 เดือน ในมะพร้าวอายุ 3-4 เดือน จะพบเส้นใยขาวบริเวณผลที่ร่วงแต่ในผลที่มีอายุ 4-10 เดือน จะมีแผลบริเวณเปลือกที่ผลสัมผัสกัน แผลมีสีน้ำตาลอ่อน การป้องกันกำจัด ใช้สารป้องกันกำจัดเชื้อรา ได้แก่ แคปตาโฟล
3. ค้างแรด ลักษณะการเข้าทำลาย ตัวเต็มวัยจะเจาะใบมะพร้าวบริเวณโคนทางใบที่ 2 หรือ 3 ทะลุไปถึงส่วนยอดอ่อน เจาะทำลายยอดที่ยังไม่คลี่ใบ ส่วนใบมะพร้าวที่โคนทำลาย เมื่อถึงระยะคลี่ใบ ใบจะขาดแหว่งเป็นรูสามเหลี่ยมจะชะงักการเจริญเติบโต หรือหากส่วนยอดอ่อนโดนทำลายมาก อาจเกิดจากรโรคเน่า นอกจากนี้รูที่ค้างแรดเจาะไว้ จะเป็นช่องให้ด้วงงวงเข้าวางไข่ และทำลายเจาะซ่อนไข่ภายในลำต้นจนตายในที่สุด การป้องกันกำจัด ใช้สารฆ่าแมลงโมโนโครโทฟอส เช่น อโซดริน อัตรา 40 ซีซี ผสมน้ำ 20 ลิตร ราวบริเวณคอมมะพร้าวในช่วงระบาดทุก 15-20 วันในมะพร้าวต้นสูงให้ใช้สารประเภทเดียวกัน ผสมน้ำฉีดเข้าลำต้น โดยมีส่วนเจาะรูให้เสียง 45 องศา ในทิศทางตรงกันข้าม 2 รู รูละ 5 ซีซี ปิดรูด้วยดินหรือจุกไม้จะป้องกันด้วงแรดกัดกินคอมมะพร้าวได้
4. ด้วงงวงมะพร้าว ด้วงชนิดนี้จะทำลายมะพร้าวโดยเจาะเข้าลำต้นและส่วนยอดบริเวณคอมมะพร้าว โดยตัวหนอนซึ่งเกิดจากการวางไข่ของตัวแก่ จะเข้ากัดกินลำต้นจนเป็นโพรง ส่วนใหญ่ด้วงงวงมะพร้าว จะเข้าทำลายตามรอยของค้างแรด มะพร้าวที่ถูกทำลายมักจะตาย การป้องกันกำจัด ใช้วิธีเดียวกับการป้องกันกำจัดค้างแรด และบริเวณโคนต้นมะพร้าวให้ใช้น้ำมันเครื่องหรือชันผสมน้ำมันยางทาเพื่อป้องกันการวางไข่
5. แมลงจำพวกหนอน ได้แก่ หนอนร่าน หนอนบึ้ง หนอนปลอก การป้องกันกำจัด

ใช้สารเคมี เช่น เซฟวิน หรือ อโซดริน ฉีดพ่นใบที่ถูกทำลาย โดย ผสมน้ำในอัตรา 3-5 ซีซี
แกงต่อน้ำ 20 ลิตร

6. สัตว์ศัตรูมะพร้าว ได้แก่ หนู กระรอก ซึ่งจะกัดกินผลอ่อน การป้องกันกำจัดโดย
วางเหยื่อพิษบนคอมมะพร้าวและควรทำความสะอาดคอมมะพร้าวให้สะอาดและโปร่ง

การใส่ปุ๋ย

ปุ๋ยที่ให้ควรมีทั้งปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ โดยแบ่งใส่ปีละครั้งจำนวนปุ๋ยที่ใส่ต่อต้นมีดังนี้

ตารางที่ 8 ปริมาณการใส่ปุ๋ยตามอายุของมะพร้าว

อายุมะพร้าว (ปี)	ปุ๋ยสูตร12-12-17-2 (กิโลกรัม)	ปุ๋ยแมกนีเซียมซัลเฟต (กรัม)
1	1	-
2	2	200
3	3	300

ที่มา : (กรมส่งเสริมการเกษตร , 2535)

เมื่อมะพร้าวให้ผลแล้วในปีที่ 4 ก็ให้ปุ๋ยสูตรเดิมแต่เพิ่มปริมาณขึ้นตามความเหมาะสม

ผลผลิตมะพร้าวอ่อน

การให้ผลผลิต จะเริ่มให้ผลผลิตหลังจากปลูกได้ 3 ปี แต่จะให้ผลไม่ต่อเนื่อง ประมาณทะลาละ 2-3 ผล และจะให้ผลตกในปีที่ 4-5 ประมาณทะลาละ 10 ผล ปีละ 8-10 ทะลาละ ช่วงที่มะพร้าวตกที่สุด อยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม-กันยายน ผลผลิตมะพร้าวเฉลี่ยปีละ 70-100 ผลต่อต้น หรือ ประมาณ 3,000-4,000 ผลต่อไร่ (สำหรับมะพร้าวอายุ 5-10 ปี)

การเก็บเกี่ยวมะพร้าวอ่อน

ควรเก็บเมื่อเนื้อมีความอ่อนนุ่มและหนาพอสมควร ถ้าเก็บมะพร้าวแก่เกินไป เนื้อก็จะหนาแข็งให้ช้อนตักกินลำบาก แต่น้ำจะหวานจัดกว่ามะพร้าวที่อ่อนเกินไป แต่ถ้าปล่อยให้มะพร้าวแห้ง น้ำก็จะไม่หวาน ดังนั้นจึงต้องเก็บมะพร้าวน้ำหอมในระยะที่พอดีจึงจะได้เนื้อที่อ่อนนุ่มและหนาพอสมควร รวมทั้งได้น้ำที่หวานหอมชื่นใจ

วิธีเลือกผลมะพร้าวบนต้นว่าทะลาละใด มีเนื้ออ่อนกำลังกินต้องใช้ความชำนาญพอสมควร ชาวสวนที่ชำนาญมาก ๆ จะใช้วิธีดูสีของเปลือกและคิดผลเพื่อฟังเสียง การคิดผลนั้นมะพร้าวแก่จะมีเสียงแปะ ๆ แกร่งกว่ามะพร้าวอ่อน ส่วนผลนั้นสีผิวจะออกสีเขียวอ่อนปานกลาง มะพร้าวเมื่อแก่ขึ้นสีผิวจะกร้านขึ้นตามไปด้วย ใช้วิธีสังเกตสีของผลมะพร้าว ตรงส่วนที่เป็นรอยต่อติดกับกลีบเลี้ยงของหัว จะเป็นวงสีขาว ๆ หากยังปรากฏ แนวสีขาวชัดเจนแสดงว่าอ่อนเกินไป มะพร้าวที่อ่อนกำลังกิน วงสีขาวจะอยู่ในระยะที่เพิ่งเลือนหายไป แต่วิธีที่ดีที่สุดก็ต้องป็นขึ้นไปตัดมาหนึ่งลูกผ่าดูก็รู้ สำหรับชาวสวนแล้วไม่ยากเลย เพราะต้องตัดทุก ๆ 20 วัน มะพร้าวจะทยอยกันแก่พอดี โอกาสพลาดจึงมีน้อย แต่ถ้าพลาดต้องการนำไปแปรรูปเป็น มะพร้าวเผา จะต้องยืดเวลาการตัดเป็น 25 วันต่อครั้ง

มะพร้าวอ่อนที่บริโภคมีอยู่ 3 แบบ ตามลักษณะความหนาของเนื้อ คือ

1. มะพร้าวขึ้นเดี่ยว หมายถึงมะพร้าวที่ยังมีเนื้อบางมากอย่างที่ยังต้องถักรีด เรียกว่า มะพร้าวขั้วม เวลาเราตัดส่วนกันออกชั้นที่ติดส่วนที่ตัดออกจะมีเนื้ออยู่บ้าง แต่บริเวณด้านหัวมะพร้าวจะยังไม่เห็นเนื้อคือมีเนื้อจริง ๆ เพียงค่อนข้าง เวลาเรามองจากรอยตัดที่กันลงไปตรง ๆ จะมองเห็นกะลามะพร้าวซึ่งยังอ่อนมีสีเหลืองอยู่ภายใน

2. มะพร้าวขึ้นครึ่ง เป็นมะพร้าวที่มีเนื้อมากขึ้นเกือบจะเต็มผล เวลาเรามองจากรอยตัดลงไปจะเห็นจุดสีเหลืองที่ยังไม่มีเนื้อมะพร้าวขนาดประมาณเหรียญบาทอยู่ภายใน

3. มะพร้าวสองชั้น หมายถึงมะพร้าวที่มีเนื้อเต็มทั้งผลแล้ว เวลาเรามองจากรอยตัดลงไปเห็นเนื้อสีขาวตลอดทั้งผล ไม่มีสีเหลืองของกะลาอ่อนให้เห็นอีก การเก็บเกี่ยวมะพร้าวที่มีเนื้อสองชั้นเป็นขนาดที่ตลาดต้องการมากที่สุด

การเก็บเกี่ยวผลมะพร้าวเพื่อการบริโภคสดนั้น หากอ่อนหรือแก่เกินไปย่อมทำให้หน้ามะพร้าวมีรสเปรี้ยว แต่ถ้าผลแก่เกินไปเนื้อจะแข็งกลืนเปลี่ยนไป โดยทั่วไป มะพร้าวอ่อนที่มีคุณภาพดีคือ มะพร้าวที่เก็บเกี่ยวเมื่อการพัฒนาของเนื้อประมาณขึ้นครึ่งถึง 2 ชั้น เพราะช่วงนั้นมะพร้าวจะมีกลิ่นหอม รสหวานกลมกล่อม และเนื้อนุ่ม โดยเฉลี่ยมะพร้าวอ่อนที่เก็บสดจะมีความหวานตั้งแต่ 7 % ขึ้นไป สำหรับมะพร้าวขึ้นครึ่งและขึ้นเดี่ยว ความหวานของน้ำจะใกล้เคียงกัน ประมาณ 6-7 %

ต้นทุนและผลตอบแทน

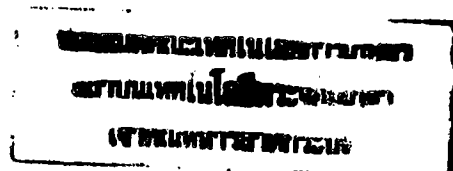
หากพิจารณาการปลูกมะพร้าวอ่อนบนพื้นที่ 1 ไร่ จะได้ต้นมะพร้าวจำนวน 44 ต้น (ระยะปลูก 6x6 เมตร) ต้นทุนการผลิตและรายได้จากการจำหน่ายผลผลิต ของชาวสวนมะพร้าวอ่อนจะเป็นดังนี้

ปีที่ 1 ต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านหน้าขั้น การดูแลรักษา ค่าจ้างแรงงานในการเพาะปลูกและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดรวมทั้งหมดประมาณไร่ละ 3,768 บาท ส่วนรายได้ยังไม่มีเพราะว่าต้นมะพร้าวไม่ให้ผลในปีแรก

ปีที่ 2-5 ด้านรายจ่ายหรือต้นทุนการผลิต จะมีเฉพาะค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา
ปีละ 1,000 บาท ค่าปุ๋ยปีละ 308 บาท รวมปีละ 1,308 บาท หรือรวมต้นทุนปีที่ 2-5 เท่ากับ
5,232 บาท ดังนั้นรวมค่าใช้จ่าย 5 ปี ประมาณ 9,000 บาทโดยเฉลี่ยปีละ 1,800 บาท

ด้านรายได้อหรือผลตอบแทนนั้น จะได้รับตั้งแต่ปีที่ 4 ซึ่งเป็นปีที่ต้นมะพร้าว
อ่อนเริ่มให้ผลผลิต แต่ยังไม่เต็มที่โดยเฉลี่ยไร่ละ 450 ผล และราคาที่ใช้ขายได้ประมาณ
ผลละ 2 บาท รวมรายรับปีแรกประมาณ 900 บาท

หลังปีที่ 5 ต้นมะพร้าวถึงช่วงเจริญเติบโตเต็มที่ ในขณะที่มีการดูแลรักษาอย่าง
สมบูรณ์จะให้ผลผลิตประมาณปีละ 70 ผลต่อต้น หรือคิดโดยเฉลี่ยไร่ละ 3,000 ผลต่อปี คิดเป็น
มูลค่ารายรับรวมถึง 6,160 บาทต่อไร่ และผลผลิตของมะพร้าวอ่อนสามารถเก็บได้ตลอดทั้งปี
แต่ช่วงที่ให้ผลผลิตมากที่สุด คือ ช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน นอกจากนี้ชาวสวนยัง
สามารถเก็บเกี่ยวผลได้นานถึง 35-40 ปี ซึ่งรายละเอียดต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนแสดงไว้
ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกมะพร้าวอ่อน

รายการ	ปี						
	1	2	3	4	5	6	7
ต้นทุนการผลิต							
- หน่อพันธุ์ ^{1/}	660						
- จ้างปลูก	1,100						
- ดูแลรักษากำจัดวัชพืช	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
- ปุ๋ย ^{2/}	308	308	308	308	308	308	308
- สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช	200						
- ค่าพันธุ์พืชแซมและ	500						
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด							
รวมรายจ่ายแต่ละปี	3,768	1,308	1,308	1,308	1,308	1,308	1,308
รวมรายจ่ายสะสม	3,768	5,076	6,384	7,692	8,120*	6,788*	2,816*
ผลตอบแทน ^{3/}	-	-	-	880	2,640	5,280	6,160
กำไร (ขาดทุน)	(3,768)	(5,076)	(6,384)	(6,812)	(5,480)	(1,508)	3,344

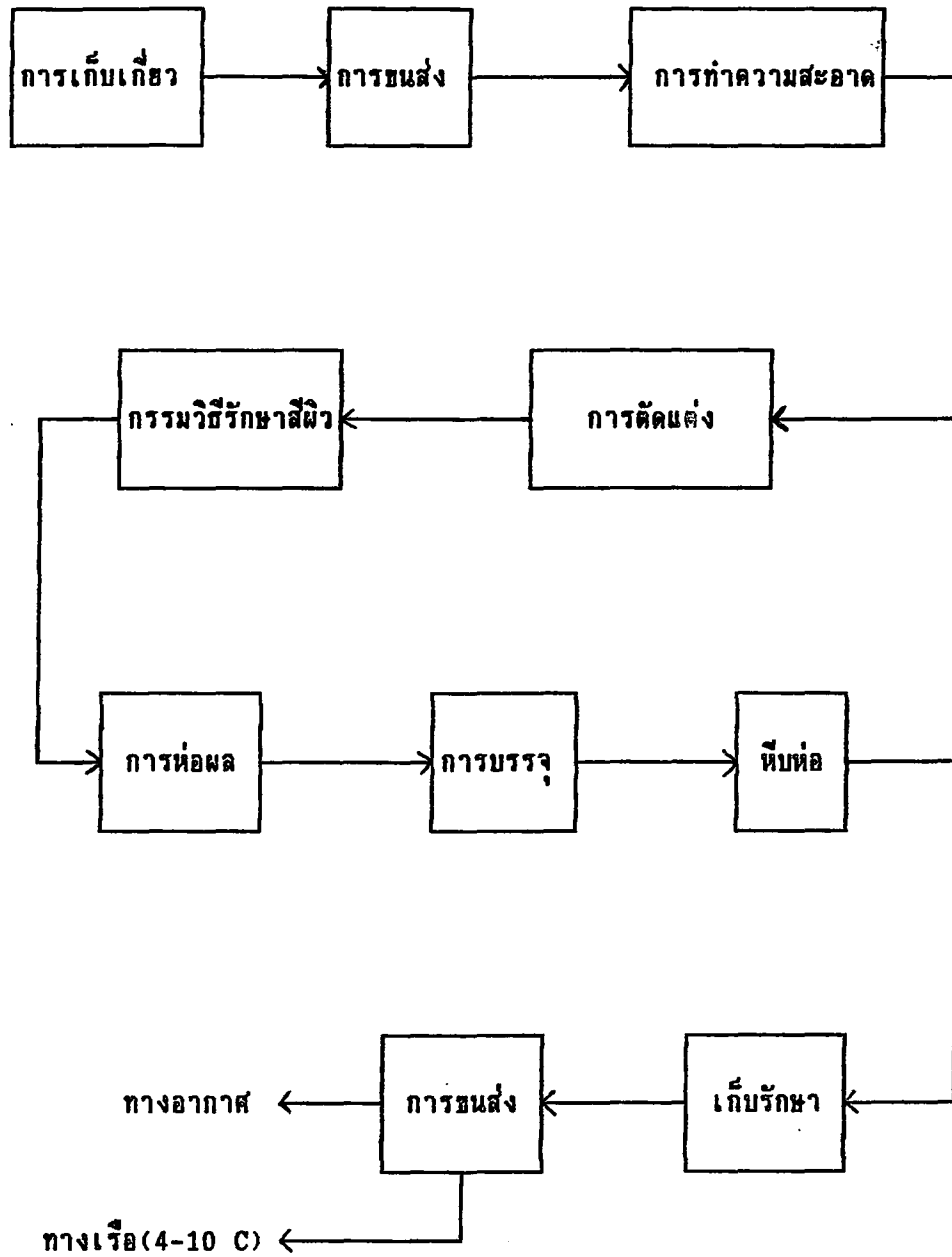
หมายเหตุ ^{1/} คัดอัตราเฉลี่ยปลูกไร่ละ 44 ต้น ต้นละ 15 บาท

^{2/} ประมาณกิโลกรัมละ 7 บาท ในปีละ 44 กิโลกรัม

^{3/} ผลผลิตปีละ 4, 5, 6 และ 7 ประมาณต้นละ 10, 30, 60 และ 70 ผล
ตามลำดับ ราคาประมาณผลละ 2 บาท

* รายจ่ายสะสมหลังจากคิดผลตอบแทนแล้ว

ที่มา : (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร , 2532)

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการปฏิบัติหลังการเก็บไข่มะพร้าวอ่อน

ที่มา : (เคหะการเกษตร , 2534)

เทคนิคการปฏิบัติขณะเก็บเกี่ยวและหลังการเก็บเกี่ยวมะพร้าวอ่อน

มะพร้าวอ่อนของไทยเป็นผลไม้ที่มีอนาคตส่งออกสดใสมากเพราะนอกจากน้ำมะพร้าวซึ่งมีกลิ่นหอมและรสหวาน เป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคทั้งภายใน และต่างประเทศแล้วยังออกดอกติดผลเกือบตลอดปี ทำให้สามารถวางแผนการตลาด หรือ การส่งออกได้สะดวก แต่การจะรักษาตลาดเดิมหรือขยายตลาดใหม่นั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นเพราะปัจจุบันมีการแข่งขันในตลาดโลกมากขึ้น ดังนั้นผู้ส่งออกควรทราบเทคนิคในการรักษาคุณภาพ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ หลังการเก็บเกี่ยว

การปฏิบัติขณะเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวมะพร้าวเพื่อรับประทานผลอ่อน โดยปกติจะเก็บเกี่ยว เป็นทะลาย โดยต้องใช้คนที่มีความชำนาญ และต้องทำด้วยความประณีตเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการชอกช้ำ ทั้งนี้เพราะมะพร้าวที่จำหน่ายในประเทศเรา หรือส่งออกส่วนใหญ่จะเปลือกเขียวออกแล้ว แต่ังผลให้ได้รูปทรงซึ่งนอกจากจะช่วยให้เจาะรับประทานได้ง่ายแล้ว ยังเป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้ซื้อมากกว่าผลที่มีเปลือกสีเขียวทั้งผล แต่ปัญหาที่มักพบเสมอ คือ รอยช้ำที่เปลือก ซึ่งเกิดจากการเก็บเกี่ยวและขนถ่ายผลผลิต ที่ขาดความระมัดระวัง ซึ่งกลายเป็นตำหนิ ทำให้มะพร้าวอ่อนด้อยคุณภาพลงและที่สำคัญยังเป็นแหล่งเกิดโรคด้วย และปัญหาอีกประการหนึ่งที่เกิดจาก การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวไม่เหมาะสมคือ กะลาพร้าวเป็นความเสียหายที่ไม่สามารถมองเห็นจากผลภายนอกหรือเมื่อตัดแต่งผลแล้วก็ตาม ซึ่งอาการดังกล่าว จะทำให้คุณภาพภายในของมะพร้าวเสียไป โดยน้ำเกิดกลิ่นหมัก และเนิ่น่าเสียได้

ขั้นตอนการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

การแต่งผล

ผลมะพร้าวอ่อนที่คัดจากทะเลสาบ จะผ่านการแต่งผลเป็น 2 ชั้นตอน คือ ชั้นแรก จะแต่งอย่างหยาบเพื่อเอาเปลือกนอกออกก่อนเรียกว่า "การพ่น" แล้วชั้นต่อไป จึงแต่งให้เข้ารูปทรง โดยแต่งด้านปลายผลเป็นรูปกรวย ส่วนผลเป็นทรงกระบอกปลายสอบ และด้านหัวตัดตรง เพื่อให้วางตั้งได้ การแต่งผลควรทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้มีเปลือกเขียวติดน้อยที่สุด ตัดแต่งตำหนิ รอยขีด แผลออกและที่สำคัญอย่าแต่งเปลือกถึงจนเห็นกะลา เพราะนอกจากทำให้ไม่สวยแล้วยังเป็นตำหนิอีกด้วย

การรักษาสีผิว

มะพร้าวที่แต่งผลแล้ว ควรรีบแช่ในสารเคมีรักษาสีผิวทันที เพราะหากทิ้งไว้ผิวจะมีสีน้ำตาล ซึ่งเกิดจาก Browning Reaction (บราวนิ่ง รีแอคชั่น) และเมื่อสีผิวเปลี่ยนแล้วจะนำมาจุ่มสารเคมีก็จะไม่ขาวดังเดิมได้ นอกจากจะต้องแต่งผลใหม่ โดยตัดส่วนที่คล้ำออก สารเคมีที่ใช้ในการรักษาผิวเป็นเกลือซิลิเฟต ซึ่งมีคุณสมบัติในการป้องกันเชื้อรา เกลือที่ใช้ได้แก่

- เกลือโซเดียมหรือโปแตสเชื่อมซิลิเฟต
- เกลือโซเดียมหรือโปแตสเชื่อมไบซิลิเฟต
- เกลือโซเดียมหรือโปแตสเมตาไบซิลิเฟต

จากการทดลองแช่ผลมะพร้าว พบว่า ควรใช้สารละลายโซเดียมเมตาซิลิเฟตความเข้มข้นประมาณ 3 % แช่ผลมะพร้าวานาน 3 นาที จะช่วยรักษาสีผิวของมะพร้าวอ่อนให้เก็บในอุณหภูมิค้าได้นานเป็นเดือน และมีคุณภาพดีในการวางจำหน่ายได้ 4-5 วัน ก่อนสีผิวจะคล้ำลง การแช่มะพร้าวในสารรักษาสีผิวไม่นานพอ จะทำให้สีผิวเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ภายหลังนำออกมาจากห้องเย็น 2-3 วัน และจะมีปัญหาเชื้อราขึ้นที่ผิวด้วย มะพร้าวที่ผ่านการจุ่มแล้วควรนำมาผึ่งให้หมาดในภาชนะที่สะอาด

การบรรจุหีบห่อ

ปัญหาสำคัญสำหรับมะพร้าวที่ปอกเปลือกคือ การสูญเสียความชื้นทำให้ผิวแห้ง เมื่อผ่านการจุ่มสารเคมีแล้ว ควรห่อแต่ละผล โดยฟิล์มพลาสติกโดยใช้ฟิล์มชนิดโพลีไวนิลคลอไรด์ PVC นั้นมีข้อดีคือทำให้ผิวสวย และรักษาความสดของผลมะพร้าว นอกจากนี้ยังลดปัญหาที่เกิดจากการควบแน่นของไอน้ำระหว่างการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ระหว่างเก็บรักษา ขนส่งหรือจำหน่ายก็ตาม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้มีน้ำสะสมที่ผิวผลมาก โดยเฉพาะที่ก้นผลทำให้เกิดเชื้อราขึ้นระหว่างการวางจำหน่ายได้

สำหรับภาชนะบรรจุภายนอกต้องคำนึงถึงความแข็งแรง โดยปกติจะใช้กล่องกระดาษลูกฟูก เพื่อลดการกระแทกซึ่งจะทำให้เปลือกช้ำ ขนาดและจำนวนบรรจุในแต่ละกล่องขึ้นกับความต้องการของผู้ซื้อ ซึ่งมักจะบรรจุ 9-10 ผลต่อกล่อง ภาชนะที่ใช้ควรระบุ ชื่อพันธุ์ เกรด จำนวนผล/กล่อง น้ำหนักสุทธิหรือน้ำหนักรวม ตลอดจนแหล่งผลิต และที่สำคัญควรมีข้อความที่ภาชนะด้านนอกบอกว่าเก็บรักษาในอุณหภูมิต่ำกว่าจะใช้หรือขาย

การเก็บรักษาและขนส่ง

มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่มีอายุในการเก็บรักษาหลังการเก็บเกี่ยว จะแตกต่างกันตามฤดูกาล ในฤดูฝนมะพร้าวจะเก็บไว้ได้นาน 7 วัน โดยรสชาติไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเก็บในตู้เย็นก็จะยืดเวลาออกไปได้อีก 7 วัน ส่วนในฤดูแล้งสามารถเก็บในอุณหภูมิปกติได้ถึงครึ่งเดือน แต่ถ้าเก็บนานเกินไปจะทำให้เนื้อมะพร้าวอ่อนและ และน้ำจะมีรสเปรี้ยว

มะพร้าวอ่อนที่จะส่งออกทางเรือ โดยบรรจุในตู้รับอุณหภูมิควรเป็นมะพร้าวที่เก็บมาใหม่ๆ เพื่อให้ได้ผลที่มีคุณภาพดีและอยู่ได้นานอุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ประมาณ 4-10 องศาเซลเซียส ซึ่งจะมีรูปแบบของการส่งออก ในกรณีที่แต่งเปลือกเขียวออกหมด จะเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสได้นานถึง 4 สัปดาห์ แต่ถ้าแต่งเปลือกเขียวออกบางส่วนจะต้องเก็บที่อุณหภูมิสูงขึ้นคือ 10

องศาเซลเซียส เพื่อป้องกันการเสียหายจากความเย็น(chilling injury) ที่ส่วนเชิงขา ซึ่งอาการนี้จะเป็นจุดสีน้ำตาลเล็ก ๆ กระจายอยู่ทั่วไปในตอนเริ่มต้น และจะขยายใหญ่จนให้เปลือกเป็นสีน้ำตาลหากอยู่ที่อุณหภูมิที่นานเกินไปสำหรับการขนส่งทางอากาศขนส่งได้เลยหลังบรรจุหีบห่อแล้ว แต่ถ้ายังไม่จำหน่ายก็ควรเก็บไว้ที่อุณหภูมิต่ำ

ในการเก็บรักษามะพร้าวอ่อน การรักษาอุณหภูมิให้สม่ำเสมอเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อป้องกันการควบแน่นของไอน้ำซึ่งทำให้เกิดเชื้อรา นอกจากนี้หยดน้ำที่เกิดจะชะล้างสารรักษาที่ดีผิวของผลมะพร้าวออก ทำให้สีผิวคล้ำลงได้

การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก มีขั้นตอนการปฏิบัติที่แน่นอนและไม่ยุ่งยาก แต่ข้อสำคัญจะต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี เพื่อให้ผลผลิตถึงปลายทางในสภาพที่ดี

การแปรรูปมะพร้าวอ่อน

การบริโภคมะพร้าวอ่อนมักจะนิยมบริโภคขณะเป็นผลอ่อน ซึ่งมีอายุประมาณ 8 เดือน เป็นระยะที่เนื้อจะมีสีขาวนุ่ม น้ำมีรสหวาน นอกจากนิยมบริโภคในรูปผลไม้สดแล้วยังมีการแปรรูปเพื่อจำหน่ายยังต่างประเทศด้วย จะมีการส่งออกในรูปของผลสดทั้งทะเลาะกับผลสดปอกเปลือกส่วนที่เขียวออก ตกแต่งผิวให้สวยงาม แล้วผ่านขบวนการบรรจุหีบห่อ นอกจากนี้แล้วยังมีการแปรรูปแบบต่างๆ อีกคือ

1. มะพร้าวอ่อนบรรจุถุงพลาสติก ภายในถุงจะบรรจุทั้งเนื้อและน้ำมะพร้าวที่ผ่านขบวนการฆ่าเชื้อแล้วด้วยความร้อน 1 ครั้ง แล้วเก็บไว้ในตู้เย็น อายุการบริโภคประมาณ 2 สัปดาห์
2. น้ำมะพร้าวอ่อนบรรจุกระป๋อง นำน้ำมะพร้าวอ่อนมาปรุงแต่งรสและกลิ่นแล้วผ่านขบวนการฆ่าเชื้อ บรรจุกระป๋องแล้วผ่านขบวนการฆ่าเชื้อทั้งกระป๋องอีกครั้งหนึ่ง
3. เนื้อมะพร้าวอ่อนบรรจุกระป๋อง แกะเนื้อใส่กระป๋องขนาดขึ้นที่เหมาะสมแล้วนำไปฆ่าเชื้ออีกครั้งหนึ่ง วิธีนี้จะต้องใช้เนื้อมะพร้าวสดจำนวน 10 ผลต่อ 1 กระป๋อง

ปัญหาการผลิต

1. กระบวนการผลิตเป็นการผลิตขนาดเล็กอยู่กระจัดกระจาย การผลิตเพื่อส่งออกจริง ๆ มีน้อย ทำให้การรวบรวมผลผลิตให้ได้ตามความต้องการของตลาดในระยะเวลาที่กำหนดทำได้ยาก นอกจากนี้เกษตรกรยังขาดความรู้ในการดูแลรักษาทำให้ผลผลิตที่ได้มีขนาดและคุณภาพไม่สม่ำเสมอ
2. เกษตรกรขาดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทั้งทางการดำเนินงานก่อนการเก็บเกี่ยว และหลังเก็บเกี่ยว เช่น การดูแลรักษา การใส่ปุ๋ย การให้น้ำ การเก็บเกี่ยวที่ถูกต้อง และกรรมวิธีภายหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อยืดอายุความสด และป้องกันความเน่าเสีย ตลอดจนการขนส่งที่ถูกต้องจากแหล่งผลิตจนถึงผู้ส่งออก
3. ในการขยายพื้นที่การผลิตนั้นทำได้ยาก เนื่องจากราคาที่ดินในปัจจุบันนั้นสูงมาก ซึ่งเกษตรกรรายย่อยไม่มีเงินทุนพอที่จะขยายพื้นที่เพาะปลูก
4. ปริมาณผลผลิตในแต่ละปีไม่แน่นอน และคุณภาพไม่สม่ำเสมอ แหล่งผลิตส่วนใหญ่เป็นส่วนย่อย ๆ ใช้พันธุ์ปลูกหลายพันธุ์ ทำให้รวบรวมผลผลิตได้ยาก
5. ปัญหาผลเน่า เนื่องจากการเก็บเกี่ยวเร็วเกินไป ทำให้เกิดการเน่าบริเวณส่วนหัวของผล
6. ปัญหาการบรรจุหีบห่อที่ยังไม่ได้มาตรฐาน และขนาดของผลมะพร้าวใหญ่เล็กไม่เท่ากัน
7. ปัญหาในเรื่องของการแปรรูป ซึ่งควรจะได้มีการศึกษา และปรับปรุงกรรมวิธีการแปรรูป ให้สามารถเก็บเนื้อและน้ำมะพร้าวอ่อนไว้ได้นาน ๆ

แนวทางการแก้ไขปัญหาการผลิต

ในแง่ของผู้ผลิต (เกษตรกร) การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคุณภาพของผลผลิต เทคนิคและวิธีการเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น รวมทั้งเรื่องของมาตรฐานขนาดของผลผลิตมะพร้าวอ่อนสำหรับการส่งออก และราคาซื้อขายมะพร้าวอ่อน ที่ไม่เอาัดเอาเปรียบเกษตรกรจนเกินไปของพ่อค้า และผู้ส่งออกที่มีจะพบเห็นอยู่เสมอ

การตลาดมะพร้าวอ่อนของไทย

มะพร้าวอ่อนมีแหล่งผลิตที่สำคัญในแถบภาคกลางตอนล่าง คือ จังหวัดนครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และราชบุรี ซึ่งจังหวัดเหล่านี้จะมีพื้นที่ติดต่อกันและเป็นแหล่งผลิตมะพร้าวอ่อนที่สำคัญดังนั้นวิธีการดำเนินงานด้านการตลาดจึงคล้าย ๆ กัน

ตลาดภายในประเทศ

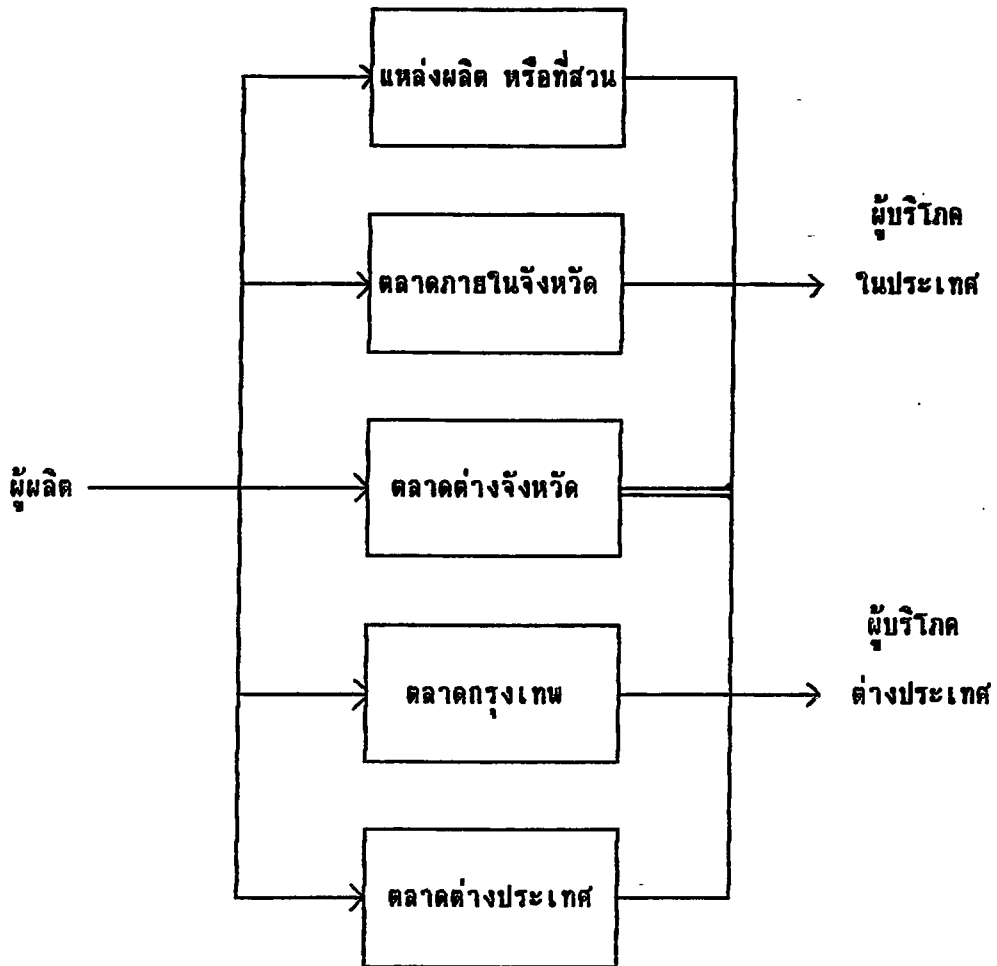
วิธีการจำหน่าย

เมื่อชาวสวนเก็บผลมะพร้าวในสวนแล้ว จะนำมาส่งให้ผู้รวบรวมหรือพ่อค้าขายส่งในท้องถิ่นจากนั้นพ่อค้าขายส่งหรือผู้รวบรวมผลผลิตจึงกระจายผลผลิตไปแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. โรงงาน พ่อค้านิยมส่งขายให้โรงงานมากที่สุด เนื่องจาก ส่งเป็นผลมะพร้าวทั้งเปลือก และสามารถกำหนดการซื้อขายผลผลิตไว้ล่วงหน้าได้ จึงทำให้พ่อค้าสามารถวางแผนการรับซื้อผลผลิตได้อย่างชัดเจนซึ่งในขณะนี้สามารถขยายตลาดน้ำผลไม้ไปยังตลาดยุโรปได้เพิ่มขึ้น

2. ตลาดกรุงเทพฯ โดยเฉพาะตลาด 4 มุมเมือง ตลาดปากคลองตลาด และตลาด อตก. ซึ่งถือเป็นตลาดหลักที่สำคัญ สำหรับเรื่องราคาดานั้น มะพร้าวอ่อนจะมีราคาเฉลี่ยสูงสุดในระหว่างช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน และจะลดต่ำสุดในเดือนกันยายน-ตุลาคมของทุกปี เนื่องจากมีผลบริโภคนิยมมะพร้าวอ่อนกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันมะพร้าวอ่อนมักจะเป็นสินค้าหนึ่งที่น่าสนใจในงานเทศกาลอาหารและผลไม้ จึงทำให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายได้วันละ 2,000-3,000 ผล

3. ตลาดภูมิภาคอื่น ๆ นอกจากในกรุงเทพฯ แล้ว ยังส่งไปขายตลาดต่างจังหวัดตลาดที่สำคัญ เช่น ภาคเหนือได้แก่ ตลาดเชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน จะมีพ่อค้าพาประจำมาสั่งมะพร้าวอ่อน ที่ตลาดกรุงเทพฯ ตลาดภาคอีสาน ได้แก่ ตลาดขอนแก่น อุดรราชธานี เป็นต้น

ภาพที่ 2 วิธีการจำหน่ายมะพร้าวอ่อนของไทย

ที่มา : (กรมส่งเสริมการเกษตร , 2532)

การซื้อขายมะพร้าวอ่อน

การซื้อขายในระดับไต้หวัน พ่อค้าจะเข้าไปติดต่อกับเกษตรกร โดยปกติแล้วจะซื้อขายกันอยู่เป็นประจำ เนื่องจากมะพร้าวอ่อนสามารถเก็บเกี่ยวได้ทุก ๆ 20 วัน วิธีการจำหน่ายเมื่อเกษตรกรเก็บเกี่ยวมะพร้าวได้ พ่อค้ากับเกษตรกรก็จะตกลงราคา และจะรับซื้อไปทั้งหมด แต่ในบางส่วนจะมีการตกลงราคากันก่อนล่วงหน้าเป็นปี เป็นลักษณะการเหมาส่วนก่อนเก็บเกี่ยว ซึ่งการจำหน่ายนี้จะจำหน่ายเป็นผล โดยคิดผลที่เล็กไม่มีเนื้อออก

ราคาและการขนส่ง

ราคามะพร้าวอ่อนที่ขายมีอยู่ 2 แบบคือแบบที่ปอกเปลือกแล้ว และยังไม่ได้ออกเปลือกซึ่งราคาต่างกันลูกละ 50 สตางค์ ถือเป็นค่าแรงงานในการปอกเปลือก ช่วงเวลาที่ขายมะพร้าวอ่อนได้ราคาดี คือ ช่วงเดือนมีนาคม-สิงหาคม เพราะช่วงนี้มะพร้าวจะออกสู่ตลาดน้อย และจะขาดดีมาก ส่วนในฤดูกาลคือ ช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคมเป็นต้นไปราคามะพร้าวจะถูก

ตารางที่ 10 ราคามะพร้าวอ่อนของพ่อค้าในประเทศ ปี พ.ศ. 2534

ราคา	ในฤดูกาล	นอกฤดูกาล
ราคาซื้อ	1-2 บาท/ผล	3.5-4 บาท/ผล
ราคาขาย	3-5 บาท/ผล	5-9 บาท/ผล

ที่มา : (เคหะการเกษตร , 2534)

การขนส่งจากแหล่งผลิตมีทั้งทางน้ำกับทางบก โดยใช้เรือในท้องที่ที่รถเข้าไปไม่ถึงและ ส่วนส่วนมากจะอยู่ที่คิดแม่น้ำลำคลอง การขนส่งทางเรือจะสะดวกและลดการกระทบกระเทือน ได้มากกว่าการขนส่งโดยใช้รถบรรทุก มะพร้าวจะขนส่งเป็นทะลายเมื่อถึงมือที่สามคือพ่อค้าปลีก จึงจะชำแหละ ตลาดมะพร้าวอ่อนจะเปลี่ยนมือกัน สามมือ มือแรกคือผู้ปลูก มือที่สองคือผู้รวบรวม ผลผลิต และมือที่สามคือพ่อค้าปลีก ขึ้นสุดท้ายจึงถึงมือผู้บริโภค

ตลาดต่างประเทศ

ปัจจุบันชาวต่างชาตินิยมบริโภคมะพร้าวอ่อนเพิ่มมากขึ้น จากสถิติมูลค่าการส่งออก ของไทยเพิ่มจากปี 2531 มีมูลค่าส่งออก 16,944 ล้านบาท เป็น 45,515 ล้านบาท ในปี 2535 จึงทำให้มะพร้าวอ่อนกลายเป็น สินค้าที่มีศักยภาพในการส่งออกสูง โดยตลาดต่างประเทศหลักที่ สำคัญแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

1. ตลาดแถบทวีปเอเชีย ได้แก่ ฮองกง สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และไต้หวัน (ปริมาณ การส่งออก 80 %)
2. ตลาดแถบทวีปยุโรป ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเดนมาร์ก (ปริมาณ การส่งออก 10 %)

ที่เหลืออีก 10 % กระจายไปยังประเทศต่าง ๆ เช่น ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา บาห์เรน บรูไน และซาอุดีอาระเบีย แต่ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชียที่อพยพเข้าไปอาศัยอยู่ในประเทศเหล่านั้น ขอบข่ายการตลาดจึงค่อนข้างแคบและไม่แน่นอน

ตารางที่ 11 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ.2529-2534

(ปริมาณ : เมตริกตัน)

(มูลค่า : 1000 \$)

ทวีป	ปีพ.ศ.											
	2529		2530		2531		2532		2533		2534	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
แอฟริกา	4298	1112	4475	1691	4125	1887	6001	2178	6788	2184	7830	2726
อเมริกาเหนือ	23601	3630	34480	4651	29307	4490	24621	5079	28575	5881	32675	7015
อเมริกาใต้	446	349	344	172	106	49	50	125	372	228	545	742
เอเชีย	45394	6285	55768	7591	53518	7831	79457	10879	98895	13314	82134	15212
ยุโรป	29636	11180	30666	13273	39548	20183	34626	16225	39097	20137	33310	19105
อื่น ๆ	2025	467	1586	394	1420	419	2389	629	1651	540	1878	651
รวม	105400	23023	127319	27772	128024	34859	147144	35115	175348	42284	158372	45451

ที่มา : (Food and Agriculture Organization of the United Nation , 1991)

ตารางที่ 12 ร้อยละของปริมาณและมูลค่าการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534

ทวีป	ปีพ.ศ.											
	2529		2530		2531		2532		2533		2534	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
แอฟริกา	4.1	4.8	3.5	0.6	3.2	0.5	4.1	6.2	3.9	5.2	4.9	5.9
อเมริกาเหนือ	22.4	15.7	27.1	16.7	22.9	12.9	16.7	14.5	16.3	13.9	20.6	15.4
อเมริกาใต้	0.4	1.5	0.3	0.6	0.1	0.1	0.03	0.4	0.2	0.5	0.3	1.6
เอเชีย	43.1	27.3	43.8	27.3	41.8	22.5	53.9	30.9	56.4	31.5	51.9	33.5
ยุโรป	28.1	48.2	24.1	47.8	30.9	57.9	23.5	46.2	22.3	47.6	21.1	42.2
อื่นๆ	1.9	2.0	1.2	1.4	1.1	1.1	1.6	1.8	0.9	1.3	1.2	1.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 11)

ตารางที่ 13 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534

(ปริมาณ : เมตริกตัน)

(มูลค่า : 1000 \$)

ทวีป	ปีพ.ศ.											
	2529		2530		2531		2532		2533		2534	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
แอฟริกา	15771	1755	12680	1490	11626	1491	6446	638	7659	2309	4236	1565
อเมริกาเหนือ	22169	4433	32302	5986	37240	6635	50981	9059	54634	10689	55279	11628
อเมริกาใต้	336	148	367	182	250	125	27	12	2064	514	5051	1257
เอเชีย	63787	7838	67114	9054	66321	10372	107080	11440	128504	13293	74309	12568
ยุโรป	4693	2710	4686	3072	8160	6029	7798	5132	8178	6070	7829	6092
อื่น ๆ	3698	337	1570	234	1216	172	1188	243	1237	203	909	161
รวม	110454	17221	118719	20018	124813	24824	173520	26524	202276	33078	147613	33271

ที่มา : (Food and Agriculture Organization of the United Nation , 1991)

ตารางที่ 14 ร้อยละของปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2534

ทวีป	ปีพ.ศ.											
	2529		2530		2531		2532		2533		2534	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
แอฟริกา	14.3	10.2	10.7	7.4	9.3	6.1	3.7	2.4	3.8	6.9	2.9	4.7
อเมริกาเหนือ	20.1	25.7	27.3	29.9	29.9	26.7	29.4	34.2	27.0	32.3	37.5	34.9
อเมริกาใต้	0.3	0.9	0.3	0.9	0.2	0.5	0.01	0.05	1.0	1.6	3.4	3.8
เอเชีย	57.8	45.5	56.5	45.3	53.2	41.8	61.7	43.1	63.5	40.2	50.3	37.8
ยุโรป	4.2	15.7	3.9	15.3	6.5	24.3	4.49	19.35	4.1	18.4	5.3	18.3
อื่น ๆ	3.3	1.9	1.3	1.2	0.9	0.6	0.7	0.9	0.6	0.6	0.6	0.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 13)

บทที่ 3

การศึกษาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย

กระบวนการส่งออกมะพร้าวอ่อน

การรับซื้อ

บริษัทส่งออก จะรับซื้อผลผลิตที่เป็น pack สำเร็จรูปแล้ว (คือปอกเปลือก หุ้มฟิล์ม หีบห่อเรียบร้อยแล้ว) พิจารณาแหล่งรับซื้อจากผู้ปลูกรายใหญ่คือ

1. ต้องมีผลผลิตให้ในปริมาณมากพอ
2. ผลผลิตมีคุณภาพดี
3. สามารถส่งผลผลิตได้ตามเวลาที่กำหนด
4. มีสถานที่ที่ทำการผลิตเพียงพอ

การจัดขึ้นและมาตรฐานผลิตภัณฑ์

มาตรฐานต่างๆไปของมะพร้าวอ่อนที่ตลาดต้องการไม่มีการกำหนดแน่นอน แต่โดยทั่วไปควรมีลักษณะดังนี้

1. เน้นสำคัญที่ความแก่อ่อน มะพร้าวอ่อนก็ต้องอ่อน และอ่อนกำลังดี มีเนื้อบางใสๆ
2. ความหวานของน้ำมะพร้าวอ่อน ซึ่งความหวานจะแปรไปตามความแก่อ่อนของมะพร้าว ถ้าแก่มากกว่าน้ำก็จะมีหวานมากกว่า
3. ขนาดของผล (ที่ปอกเปลือกสำเร็จแล้ว) ควรจะพอดีกับถ่วงบรรจุ คือ น้ำหนัก 1 ลูกประมาณ 1 กิโลกรัม ซึ่งชั่งกึ่งช่อบนวิภาคผลใหญ่ ๆ
4. ผลต้องไม่มีรอยช้ำ เป็นจำสีน้ำตาล คุณแล้วไม่นำมารับประทาน และผลผลิตที่ได้ไม่ควรปอกเปลือกจนติดกะลามากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดการระเหิดในระหว่างการขนส่ง เป็นผลให้ได้รับความเสียหาย

การบรรจุหีบห่อ

การหีบห่อช่วยทำให้ง่ายต่อการขนส่งเคลื่อนย้าย ช่วยรักษาคุณภาพของสินค้าระหว่างรอการขนส่ง และช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าคือ เพิ่มความสะดวกในการซื้อขายและเพิ่มความสวยงามดึงดูดความสนใจแก่ผู้บริโภค ให้เกิดการตอบสนองต่อสินค้า การบรรจุหีบห่อมะพร้าวอ่อนนั้นจะบรรจุ 9-10 ผลต่อกล่อง โดยผลมะพร้าวเป็นผลที่ปอกเปลือกเขียวออก และแช่น้ำยาขัดขาวตลอดจนพิมพ์ฟิล์มพลาสติก ติดสติ๊กเกอร์เรียบร้อยแล้ว กล่องบรรจุควรระบุชื่อพันธุ์เกรด จำนวนผลต่อกล่อง น้ำหนักสุทธิหรือน้ำหนักรวม ตลอดจนแหล่งผลิตและอนุภูมิในการเก็บรักษาก่อนบริโภค

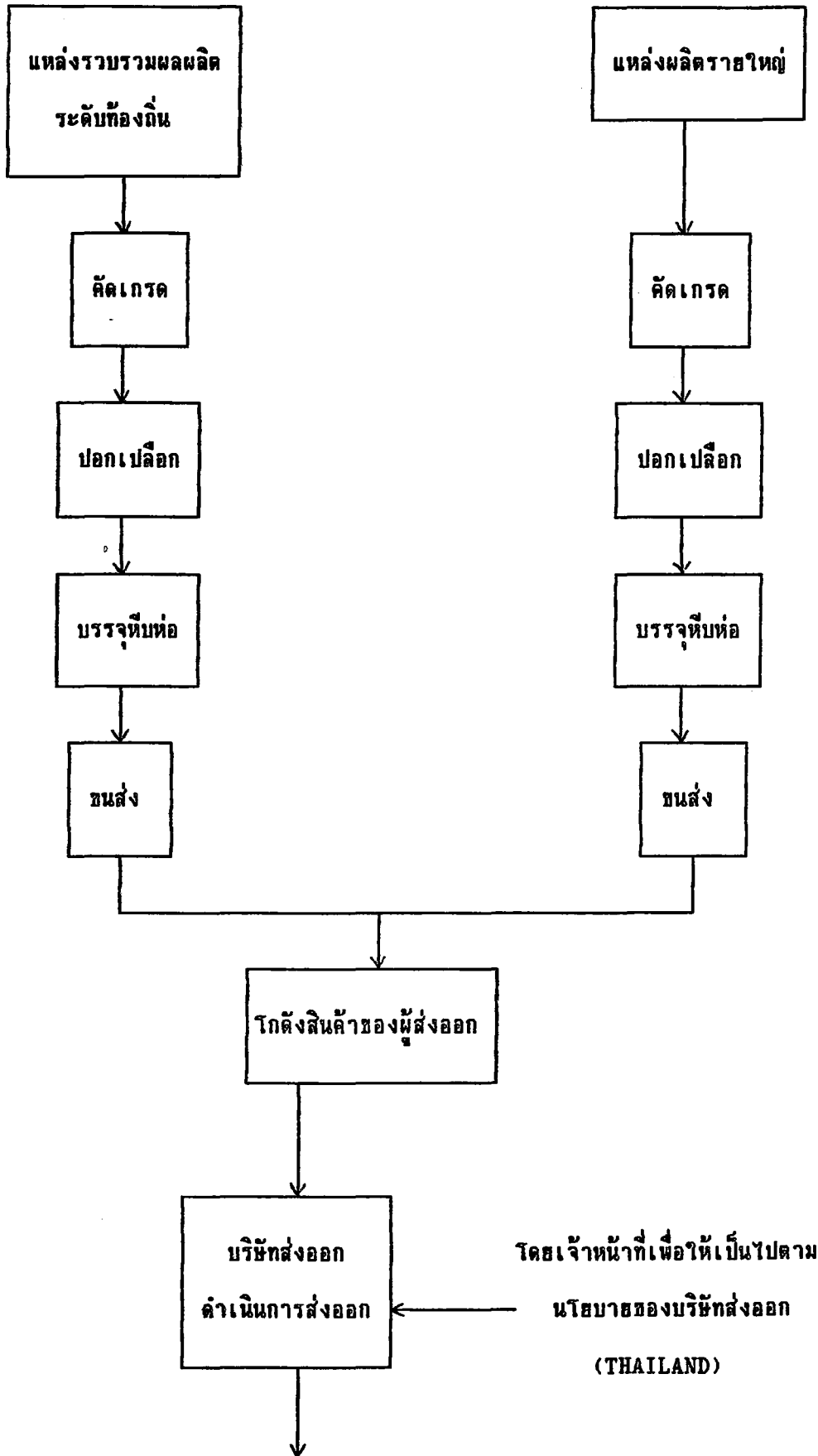
การขนส่ง

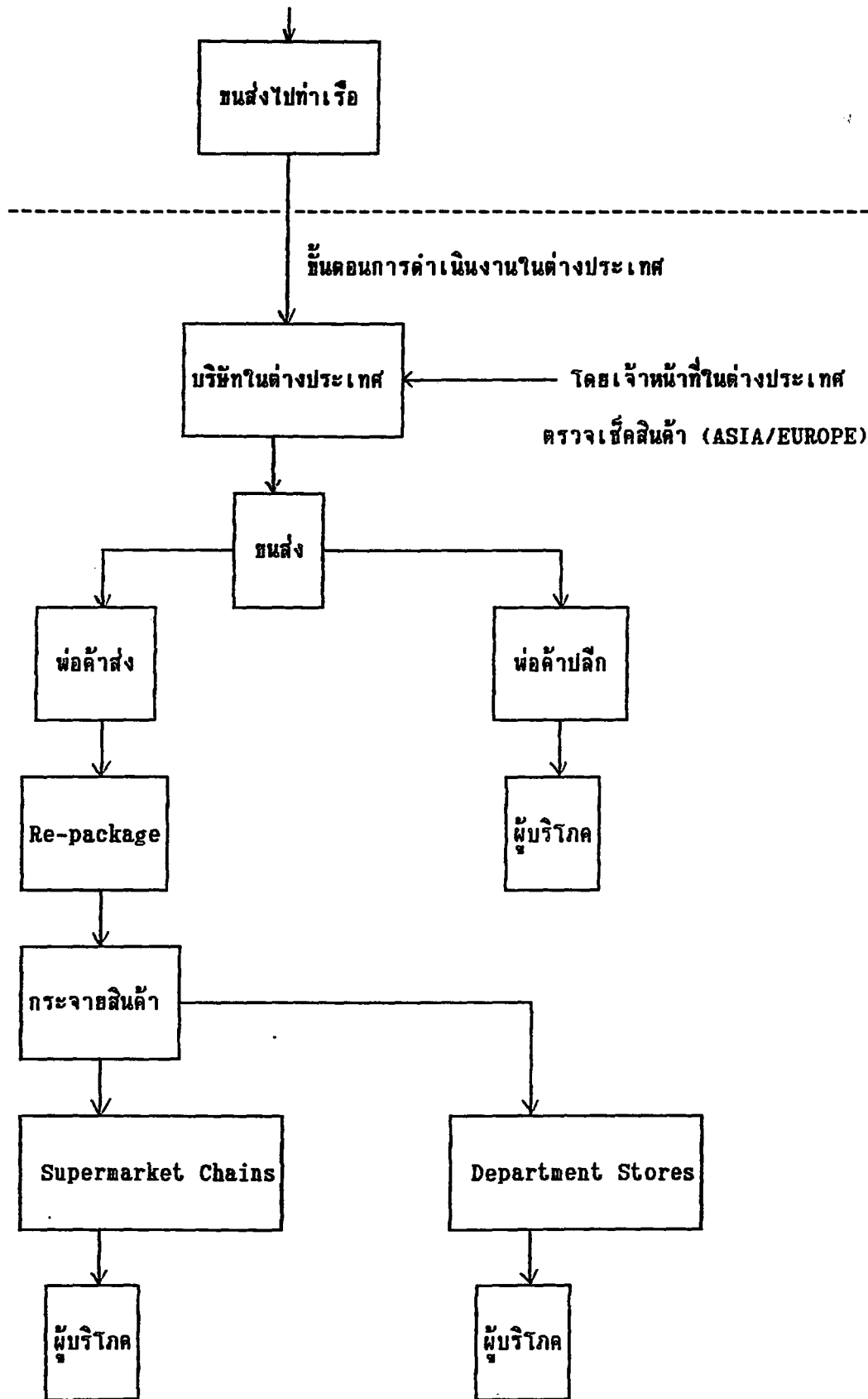
ใช้ตู้คอนเทนเนอร์ในการขนส่งจากแหล่งผลิต โดยนำผลผลิตที่ได้ pack ใส่กล่องมาเรียงเข้าตู้คอนเทนเนอร์ แล้วส่งต่อไปยังท่าเรือโดยใช้ตู้คอนเทนเนอร์ การทำเช่นนี้เป็นการลดเวลาในการขนส่ง และการกระทบกระเทือนไม่ทำให้ผลผลิตช้ำ และเสียหาย อีกทั้งยังลดค่าแรงประหยัดค่าใช้จ่ายด้านแรงงานได้อีก แต่การขนส่งโดยใช้รถบรรทุกยังมีอยู่ โดยขนจากแหล่งผลิตไปเข้าตู้คอนเทนเนอร์ที่ท่าเรือคลองเตย

การเก็บรักษา

มะพร้าวอ่อนที่ใช้ในการส่งออกนั้นเป็นผลสด การเก็บรักษาให้คุณภาพผลคงความสดอร่อยได้นานก่อนถึงมือผู้บริโภค ทำให้ผลผลิตได้ราคาดี สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่น ๆ ได้ การรักษาอนุภูมิให้สม่ำเสมอจะช่วยป้องกันการเกิดเชื้อราได้ ส่วนการขนส่งทางอากาศหลังจากบรรจุหีบห่อแล้วสามารถขนส่งได้ทันที และส่วนการขนส่งทางเรือใช้ระยะเวลายาวกว่า ควรเก็บในตู้ปรับอุณหภูมิประมาณ 4-10 องศาเซลเซียส เพื่อให้ผลอยู่ได้นานถึง 4 สัปดาห์ และอนุภูมิไม่ควรต่ำกว่านี้ ระยะเวลาเก็บก็ไม่ควรมากกว่านี้ เพราะเปลือกจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล คุณภาพความสดจะลดลงรสชาติอาจเปลี่ยน จะขายไม่ได้เกิดความเสียหาย

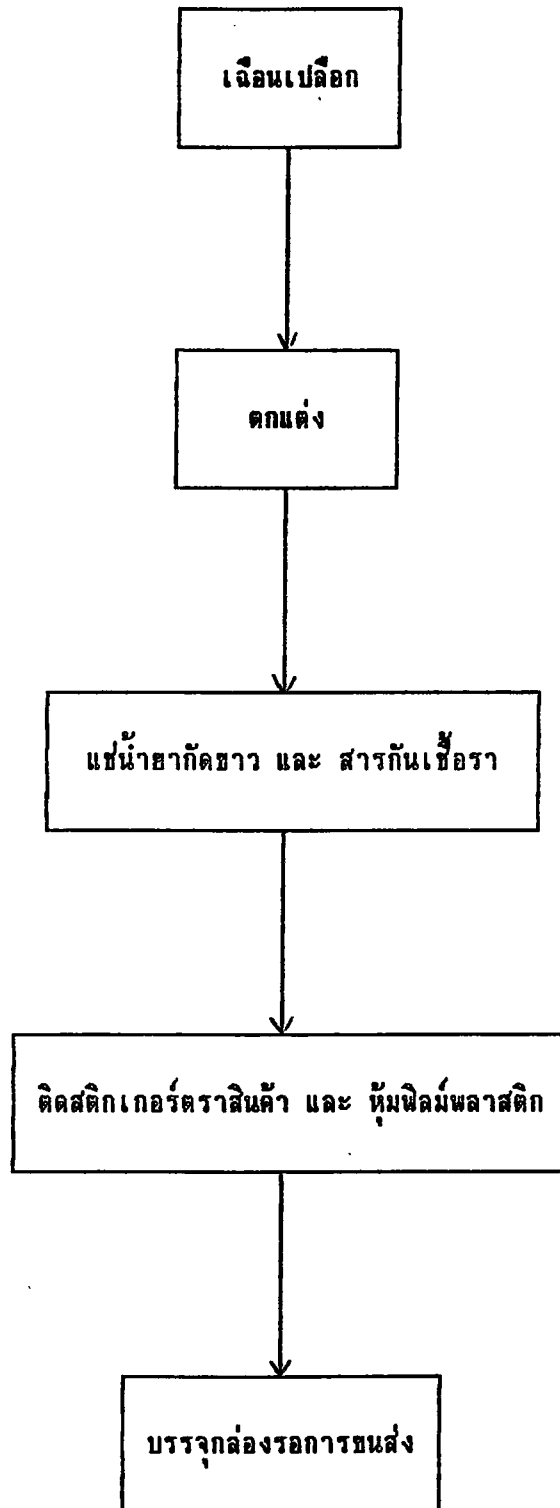
ขั้นตอนการดำเนินงานในประเทศ

ภาพที่ 3 กระบวนการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย

ที่มา : (บริษัทโอเอซี เอ็กซ์พอร์ต คอปอเรชั่น(ประเทศไทย)จำกัด , 2536)

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการผลิตมะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก

ที่มา : (เคหะการเกษตร , 2533)

ราคามะพร้าวอ่อน

ลักษณะผลมะพร้าวอ่อนที่รับซื้อจากบริษัทผู้ส่งออก คือ มะพร้าวอ่อนที่ปอกเปลือกเรียบร้อยแล้ว แขน้ำชาสีขาว ห่อฟิล์ม และหีบห่อใส่กล่อง ราคารับซื้อจากโรงงานผู้ผลิตเฉลี่ยแล้วประมาณผลละ 6-10 บาท หน้าแล้งช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน-กรกฎาคม ผลผลิตจะแพง ช่วงหน้าฝนจะถูก ซึ่งการขึ้นลงของราคานี้ มีผลต่อราคาขายในต่างประเทศด้วย ซึ่งราคาขายมะพร้าวอ่อนในต่างประเทศเฉลี่ยประมาณผลละ 15-20 บาท ปัจจัยที่มีผลต่อการพิจารณาในการตั้งราคา มะพร้าวอ่อนที่ใช้ในการส่งออกมีดังนี้

1. แนวโน้มราคาผลผลิต มีการขึ้นลงในช่วงฤดูฝนผลผลิตจะมากราคาจึงต่ำลงและในช่วงฤดูร้อน ผลผลิตน้อยทำให้ราคาผลผลิตสูงขึ้น

2. Specification ของสินค้าคือ ลักษณะความต้องการผลผลิตมะพร้าวอ่อนของผู้บริโภคในต่างประเทศ ถ้ามีข้อจำกัดมาก กฎเกณฑ์มากราคาก็สูงไปด้วย

3. วิธีการหีบห่อ ส่วนนี้จะเกิดเป็นค่าใช้จ่ายทำให้เพิ่มต้นทุนในการผลิต เช่น ฟิล์มห่อผลมะพร้าวหลังการปอกเปลือก ประมาณ 50 สตางค์ต่อผล และมีสติ๊กเกอร์ติดผลมะพร้าว ประมาณ 10 สตางค์ต่อผล เป็นต้น

4. ค่าขนส่ง การขนส่งไปยังต่างประเทศแถบเอเชียจะใช้เรือขนส่งทั้งหมดค่าขนส่งจะเป็น 30% ของราคาขาย ราคาค่าขนส่งไปประเทศแถบยุโรป 60 บาทต่อกิโลกรัม และค่าขนส่งไปยังฮ่องกงประมาณ 14-19 บาทต่อกิโลกรัม

5. ความเสี่ยงต่อการเสียหายของสินค้า ระยะเวลาในการขนส่งไปยังกองใช้เวลาอย่างน้อย 5 วันบางครั้งเสี่ยงต่อมรสุมพายุ การทำประกันต่อบริษัทประกันก็ช่วยลดความเสี่ยงไว้ แต่เนื่องจากราคาผลผลิตที่ขายได้ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการทำประกันก็จึงมักไม่นิยมทำ

6. สภาพการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ การตัดสินใจลดราคาให้กับลูกค้าในต่างประเทศนั้น ก็มีส่วนมาจากการแข่งขันกันของประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ เป็นกลยุทธ์การแข่งขันอย่างหนึ่งในตลาดการค้า ซึ่งราคาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ในตลาดต่างประเทศมากกว่าคุณภาพของสินค้า

7. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง

ตลาดส่งออกที่สำคัญ

มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่นิยมบริโภคทั่วไป เนื่องจากมีราคาถูก สามารถบริโภคได้ทั้งน้ำและเนื้อ และยังมีคุณค่าทางโภชนาการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย โดยนอกจากจะบริโภคในประเทศแล้วยังมีการส่งออกไปจำหน่ายตลาดต่างประเทศด้วย ตลาดต่างประเทศหลักที่สำคัญจะเป็นตลาดในแถบเอเชีย ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่นและไต้หวัน ซึ่งมีปริมาณการส่งออกประมาณร้อยละ 80 ของการส่งออกของไทยทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 15 และแสดงปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยทั้งหมดรวมทั้งแยกตามประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ดังภาพที่ 5-8

ตลาดฮ่องกง

ตลาดฮ่องกงเป็นตลาดผลไม้ที่ค่อนข้างจะใหญ่มากเนื่องจากมีปัจจัยที่สำคัญดังนี้

1. ฮ่องกงไม่มีกฎหมายควบคุมการนำเข้าที่เข้มงวดนัก เช่น ไต้หวันห้ามการนำเข้าผลไม้อ่อนจากประเทศไทย เป็นต้น
2. ไม่มีการห้ามนำสินค้าที่มีสารเคมีเข้าประเทศ
3. ฮ่องกงถือเป็นศูนย์กลางการส่งของ Re-export ได้หลายประเทศ เช่น ฮ่องกงมีพรมแดนใกล้ ๆ กับจีนแผ่นดินใหญ่ มีสินค้าที่ Re-export จากฮ่องกงไปด้วย ขณะนี้จีนก็มีเศรษฐกิจที่ดี และมีกำลังซื้อสูงขึ้นด้วย ดังนั้นการ Re-export จึงมีมากขึ้นด้วย

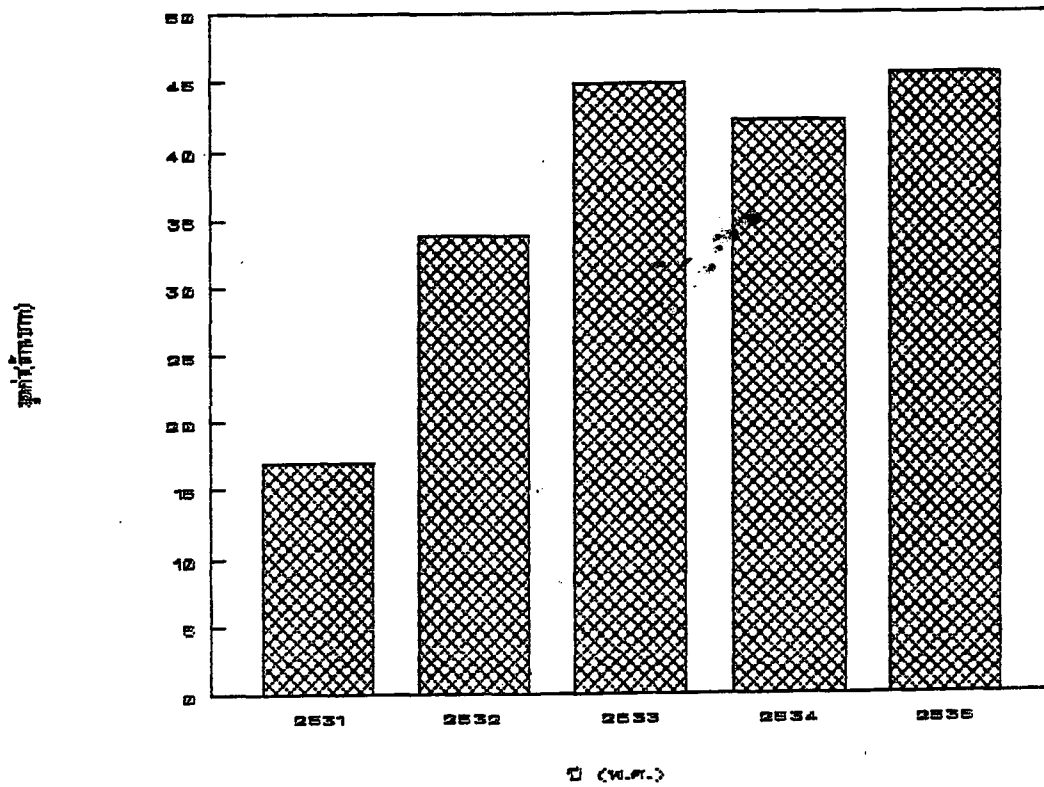
ลักษณะความต้องการ

ฮ่องกงเป็นประเทศที่มีการนำเข้าผลไม้เสรี เปิดกว้างต่อผู้ส่งออกทุกประเทศ และถือเป็นตลาดผลไม้ที่ใหญ่มากในทวีปเอเชีย การนำเข้ามะพร้าวอ่อนของฮ่องกง ไม่มีข้อจำกัดหรือมาตรฐานสินค้าอย่างจริงจัง ความต้องการบริโภคมะพร้าวอ่อนของผู้บริโภคจะเน้นที่ราคาต้องไม่แพง และประกอบกับขนาดผลต้องใหญ่ โดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคจะคำนึงถึงรสชาติและคุณภาพน้อยกว่าราคาและขนาดผล

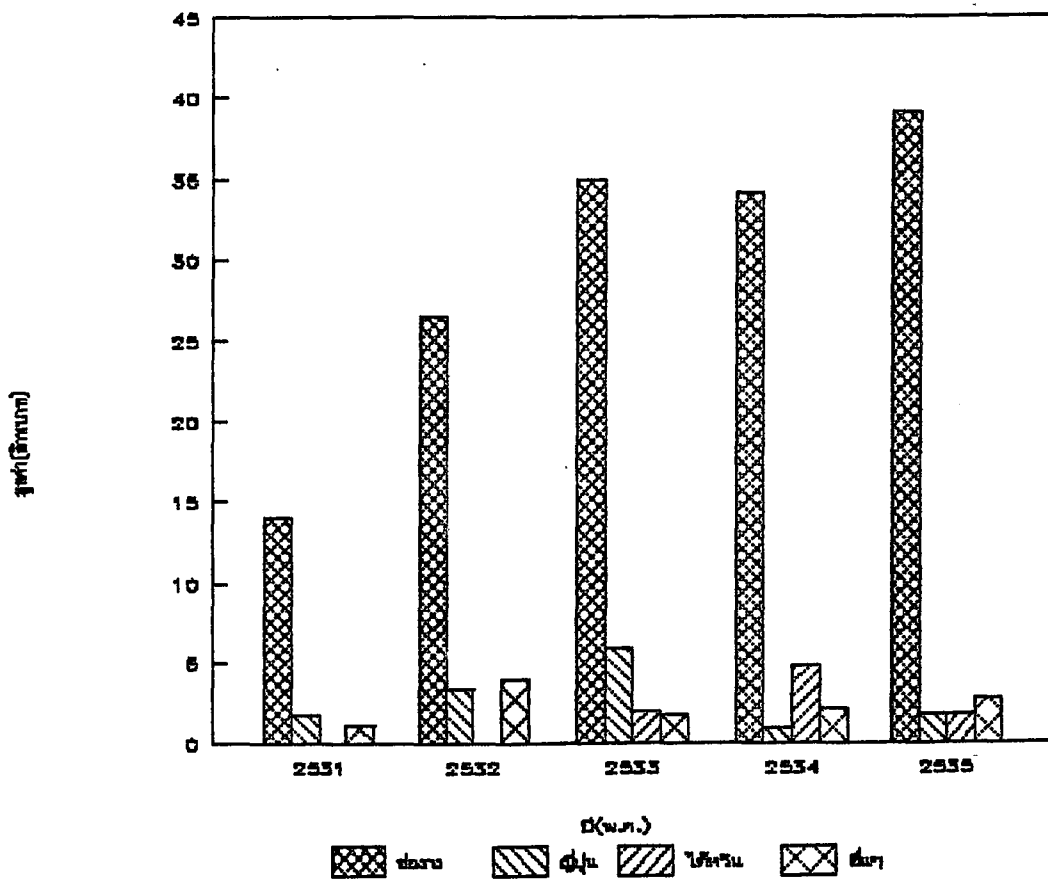
ตารางที่ 15 อัตราส่วนร้อยละของปริมาณและมูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยแยกตามประเทศคู่ค้าที่สำคัญปี พ.ศ. 2531-2535

ประเทศ	ปีพ.ศ.									
	2531		2532		2533		2534		2535	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ฮ่องกง	89.9	82.8	74.6	78.1	76.9	78.1	75.9	81.3	79.4	86.1
ญี่ปุ่น	6.4	10.6	14.4	10.1	11.5	13.2	26.9	2.3	9.7	4.0
ไต้หวัน	0.6	0.1	0.9	0.01	6.8	4.6	16.8	11.3	5.1	3.9
อื่น ๆ	3.1	6.4	7.9	11.7	4.7	4.1	4.6	5.1	6.1	6.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (จากการคำนวณในตารางที่ 2)

ภาพที่ 5 มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยปี พ.ศ. 2531-2535

ภาพที่ 6 มูลค่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปยังประเทศคู่ค้าที่สำคัญปี พ.ศ. 2531-2535

**ตารางที่ 16 ปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย ฟิลิปปินส์และมาเลเซีย ไป
ฮ่องกง ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2534**

(หน่วย : กิโลกรัม)

ปี พ.ศ.	ประเทศ			การนำเข้ารวม
	ไทย ^{1/}	ฟิลิปปินส์ ^{2/}	มาเลเซีย ^{3/}	ทั้งหมดในฮ่องกง ^{4/}
2530	2,247,900	24,800	623,570	12,871,000
2531	2,477,975	22,286	782,168	10,447,000
2532	3,450,193	127,090	1,949,948	13,462,000
2533	3,833,282	252,729	3,464,540	19,310,000
2534	3,595,217	9,000	3,143,680	11,475,000

^{1/} ที่มา : (^{1/} กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2531-2534)

^{2/} National Statistic Office , 1991)

^{3/} Jabatan Perangkaan Department of Malasia , 1991)

^{4/} Food and Agriculture Organization of United Nation , 1991)

ตารางที่ 17 อัตราส่วนร้อยละของส่วนแบ่งทางการตลาดของมะพร้าวอ่อนในฮ่องกง ระหว่างปี
พ.ศ. 2530-2534

ประเทศ	ปี พ.ศ.				
	2530	2531	2532	2533	2534
ไทย	17.5	23.7	25.6	19.9	31.3
ฟิลิปปินส์	0.2	0.2	0.9	1.3	0.08
มาเลเซีย	4.8	7.2	14.5	17.9	27.4
อื่น ๆ	77.5	68.9	59.0	60.9	41.22
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 16)

ภาวะการแข่งขันในตลาดฮ่องกง

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยนั้น มีส่วนแบ่งการตลาดในประเทศฮ่องกงสูงที่สุด ในบรรดาประเทศผู้ส่งออกมะพร้าวอ่อน 3 ราย โดยในปี พ.ศ. 2530 ไทยมีส่วนแบ่งคิดเป็นร้อยละ 17.5 ในขณะที่มาเลเซียมีส่วนแบ่งเพียงร้อยละ 4.8 และฟิลิปปินส์มีส่วนแบ่งคือร้อยละ 0.2 เท่านั้น และสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาดของไทยยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.3 และครองอันดับ 1 เมื่อเทียบกับฟิลิปปินส์และมาเลเซีย แต่มาเลเซียเริ่มพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อนมากขึ้น โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปีจนสามารถครองสัดส่วนการตลาดได้ถึงร้อยละ 27.4 ในปี 2534 โดยเพิ่มจากปี 2530 คือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.6 ในเวลาเพียง 5 ปีเท่านั้น แสดงว่ามาเลเซียมีการขยายและพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อน และถือได้ว่ามาเลเซียเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย ในตลาดฮ่องกงที่ต้องจับตามอง ขณะที่ฟิลิปปินส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี 2530-2533 แต่ปริมาณการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และลดลงในปี 2534 มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.08 เท่านั้น ถือได้ว่า ฟิลิปปินส์ยังคงมีส่วนแบ่งการตลาดที่ทรงตัวอยู่ในตลาดฮ่องกง

ตลาดมะพร้าวอ่อนในฮ่องกง ประเทศไทยเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ และมีการขยายและพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อนก่อนประเทศมาเลเซีย รวมทั้งประเทศไทยยังมีผลผลิตมะพร้าวอ่อนที่มากกว่า ซึ่งมาเลเซียยังสู้ไทยไม่ได้ในขณะนี้

ตลาดญี่ปุ่น

ผลผลิตในประเทศบางช่วงมีไม่พอกับความต้องการภายในประเทศ แต่การนำเข้าสินค้าเกษตรนั้นมีความเข้มงวดมาก เนื่องจากมาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูง รัฐบาลมีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่ดี มี Plant Quarantine in Japan เช่น มะม่วงส่งออกได้ ต้องผ่านการอบไอน้ำช่วงเวลาหนึ่ง ณ อุณหภูมิหนึ่งเพื่อฆ่าแมลง หรือไข่ของแมลงที่อยู่ภายในให้ตาย โดยทางญี่ปุ่นส่งเจ้าหน้าที่มาที่ไทยตรวจสอบคุณภาพทุกปี และจะออกใบรับรองการตรวจ ให้กับผู้

ส่งออกหลังการตรวจสอบแล้ว มีการกำหนดพิกษาฆ่าแมลง และสารเคมีที่อันตรายห้ามมีการตกค้างประมาณ 40 ชนิด ถ้าพบต้องทำลายทันที โดยค่าใช้จ่ายในการทำลายจะเก็บจากผู้นำเข้า และผู้นำเข้าจะเก็บจากผู้ส่งออกอีกที

ข้อกำหนดสำหรับการส่งออกพืชผลไปประเทศญี่ปุ่น

1. พืชผลส่งออกรวมทั้งผลไม้ ผัก เมล็ดพันธุ์ พืชผลอ่อน ดอกไม้ตัดดอกและหน่อพันธุ์ ญี่ปุ่นต้องได้รับใบรับรองการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ด่านตรวจในประเทศส่งออกนั้น ๆ

2. ผลไม้และผักแช่แข็งต้องตรวจสอบดังนี้

2.1 กรณีของผลไม้และผักแช่แข็งซึ่งห้ามนำเข้าในลักษณะผลสด

ก. ต้องได้รับใบรับรองจากด่านตรวจซึ่งสินค้าต้องแช่แข็งที่อุณหภูมิ -17.8

องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านี้

ข. ต้องได้รับรับรองจากด่านตรวจและใบรับรองจากโรงงานผลิต หรือผู้

ส่งออกและสินค้าต้องแช่แข็งที่อุณหภูมิ -17.8 องศาเซลเซียส หรือต่ำ

กว่านี้

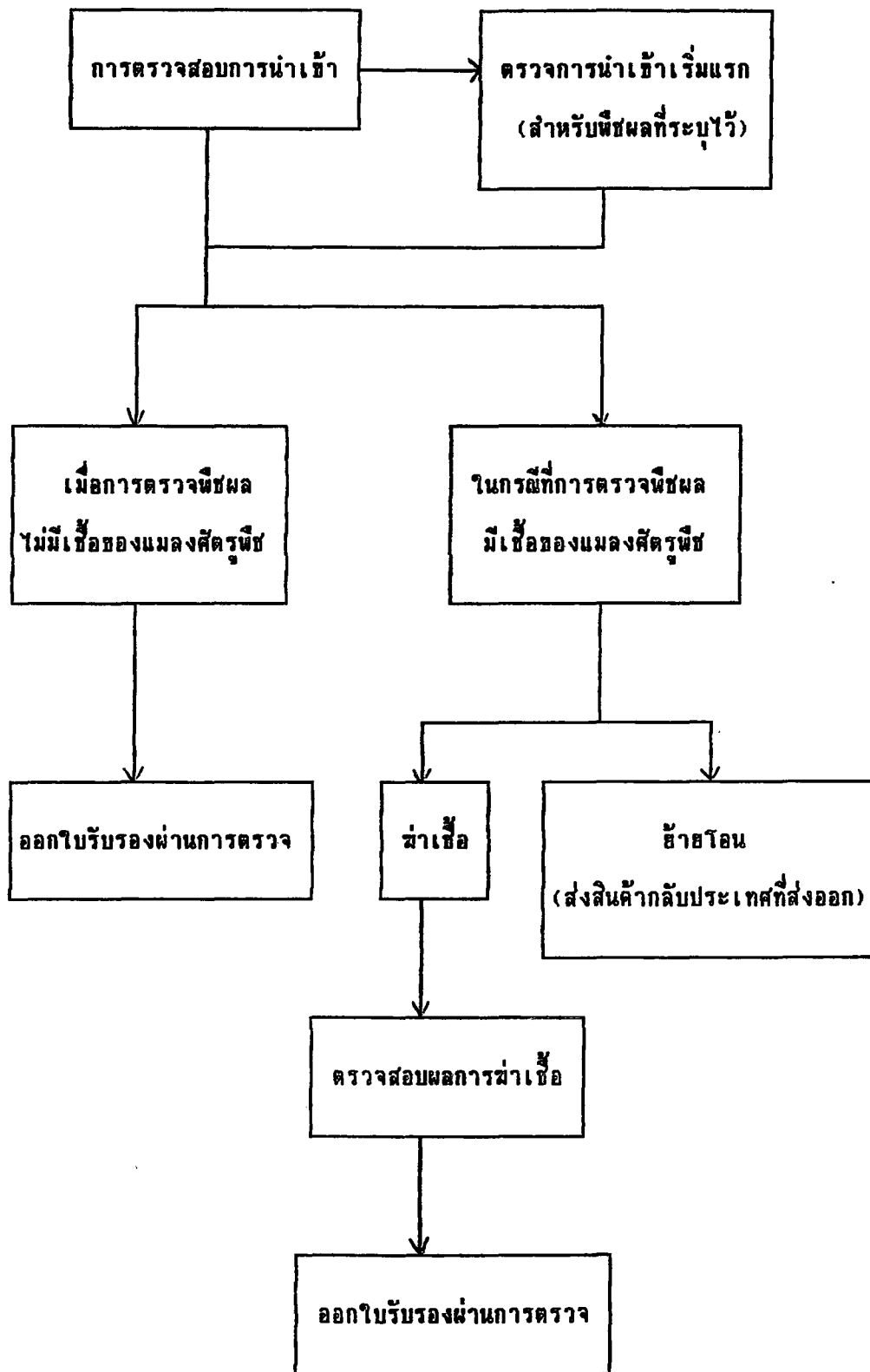
2.2 กรณีผลไม้และผักแช่แข็งซึ่งอนุญาตให้นำเข้าได้ในลักษณะผลสด ต้องได้รับ

ใบรับรองจากโรงงานผลิตหรือผู้ส่งออก สินค้าต้องแช่แข็ง ณ อุณหภูมิ

-17.8 องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านี้

3. น้ำผลไม้ น้ำผัก ผลไม้และผักแช่เกลือหรือน้ำตาล ที่ไม่มีการกักกัน รวมทั้งพืชที่ต้องการอื่น ๆ ที่ไม่มีใบรับรองและเป็นที่ต้องการ

การฆ่าเชื้อ เป็นข้อกำหนดหลักในกรณีแมลงศัตรูพืชร้ายแรง หรือโรคที่ตรวจพบจากการตรวจสอบ เรื่องของเวลาและแรงงานหลักตลอดจนการบริการตรวจสอบเสรีจลิน สิ่งเหล่านี้ปรารถนาจะให้เป็นการบวนการที่มีวิธีปฏิบัติที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะช่วยให้เลือกผลไม้ ผัก และพืชผลที่ปราศจากโรคและแมลงศัตรูพืช

ภาพที่ 7 Plant Quarantine in Japan

ที่มา : (บริษัทเออี เอ็กซ์พอร์ต คอปอเรชั่น(ประเทศไทย)จำกัด ,2536)

ลักษณะความต้องการ

คุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศญี่ปุ่นนั้นค่อนข้างจะดี มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่ดี และประชาชนมีการศึกษาจึงมีการเลือกสินค้าอุปโภคบริโภคที่ดีและมีคุณภาพสูง มะพร้าวอ่อนแม้จะยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในตลาดญี่ปุ่นมากนัก แต่ก็มีวางขายในร้านค้าระดับคุณภาพ เพราะรสชาติมะพร้าวอ่อนของไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพ โดยเปลือกจะต้องขาวสะอาดหมดทั้งผล รอยปลอกจะมีจุดขาวน้ำตาลไม่ได้เลย เพราะคุณแล้วจะไม่น่าซื้อ ไม่น่ารับประทาน ดังนั้นจึงต้องมีการควบคุมคุณภาพเพื่อการส่งออกญี่ปุ่นให้มาก แต่ตามท้องตลาดทั่วไปส่วนมากเป็นมะพร้าวอ่อนของประเทศฟิลิปปินส์มากกว่า เพราะผู้นำการส่งออกมะพร้าวอ่อนในญี่ปุ่นคือฟิลิปปินส์ ส่งออกในปริมาณมากจึงกำหนดราคาได้ต่ำกว่า ผู้บริโภคยังคงคำนึงถึงราคาอยู่

ภาวะการแข่งขันในตลาดญี่ปุ่น

จากตารางที่ 19 ประเทศฟิลิปปินส์เป็นผู้นำตลาดมะพร้าวอ่อนในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 95 ในปี 2530 ขณะที่ประเทศไทยมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.1 และมาเลเซียเพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้น และฟิลิปปินส์มีการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งทางการตลาด แต่การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่แตกต่างกันมากนักคือ ขึ้นลงอยู่ระหว่างร้อยละ 80-90 และยังคงรักษาส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่ง ในการส่งออกมะพร้าวอ่อนไปประเทศญี่ปุ่นอยู่ กระทั่งปี พ.ศ. 2535 มีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ร้อยละ 90.2 ขณะที่ประเทศไทยมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.1 แต่ร้อยละของส่วนแบ่งตลาดของไทยเพิ่มขึ้นจากเดิมถึงร้อยละ 8.0 ภายในระยะเวลา 5 ปี ส่วนประเทศมาเลเซียมีส่วนแบ่งทางการตลาดลดลงทุกปี จนกระทั่ง 2535 มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.03

จะเห็นได้ว่าตลาดมะพร้าวอ่อนในประเทศญี่ปุ่นนั้น มีประเทศฟิลิปปินส์เป็นผู้ส่งออกรายสำคัญและใหญ่ที่สุด และขณะนี้วันกะทิมะพร้าวอ่อนกำลังเป็นที่นิยมในตลาดญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์สามารถผลิตสินค้าตัวนี้ มาสนองความต้องการผู้บริโภคในตลาดญี่ปุ่นได้อย่างดีซึ่งประเทศไทยยังไม่มี การส่งออกสินค้าตัวนี้ แต่อย่างไรก็ตามการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย ก็มีแนวโน้มไปได้ดีในตลาดญี่ปุ่นเช่นกัน เพราะสัดส่วนการตลาดนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อไปอีก

ตารางที่ 18 ปริมาณการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของประเทศญี่ปุ่น ระหว่างปี พ.ศ.2530-2535

(หน่วย : ตัน)

ปี พ.ศ.	ประเทศ			การนำเข้ารวม ทั้งหมดของญี่ปุ่น
	ไทย	ฟิลิปปินส์	มาเลเซีย	
2530	20,889	1,855,599	28,121	1,953,941
2531	117,936	1,987,583	19,083	2,143,848
2532	600,932	2,586,579	NA	3,228,488
2533	480,668	3,922,271	42,401	4,523,452
2534	64,959	1,598,515	9,000	1,724,406
2535	183,659	1,827,063	624	2,026,686

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (Japan Tariff Association , 1987-1992)

ตารางที่ 19 อัตราร้อยละของส่วนแบ่งการค้าลาคมะพร้าวอ่อนในประเทศญี่ปุ่น ระหว่าง
ปี พ.ศ. 2530-2535

ประเทศ	ปี พ.ศ.					
	2530	2531	2532	2533	2534	2535
ไทย	1.1	5.5	18.6	10.6	3.8	9.1
ฟิลิปปินส์	95.0	92.7	80.1	86.7	92.7	90.2
มาเลเซีย	1.4	0.9	NA	0.9	0.5	0.03
อื่น ๆ	2.5	1.9	1.3	1.8	3.0	0.77
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 18)

ตลาดไต้หวัน

ตลาดไต้หวันเป็นตลาดส่งออกผลไม้ที่ดีของไทย ผลไม้ที่ส่งออกมาที่สูงสุดทุกปี ได้แก่ ทุเรียนและมังคุดมีการขอมให้มีการนำเข้ามากกว่าประเทศญี่ปุ่น แต่มีการห้ามการนำเข้าผลไม้บางตัว เช่นมะพร้าวอ่อน ส้มโอ แดงโม เพราะต้องการปกป้องเกษตรกรภายในประเทศ ไต้หวันเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีทางการเกษตรที่ก้าวหน้ามาก เกษตรกรของไต้หวันเป็นเกษตรกรที่มีคุณภาพ รัฐบาลส่งเสริมด้านการเกษตรอย่างจริงจัง และให้สิทธิพิเศษกับประเทศฟิลิปปินส์ในการนำเข้ามะพร้าวอ่อนของไต้หวัน ซึ่งประเทศฟิลิปปินส์ได้เจรจาขอร้องเป็นกรณีพิเศษ

ลักษณะความต้องการ

ช่วงเดือนกรกฎาคม สิงหาคมและกันยายน ไต้หวันมักจะมีมรสุม ทำให้ผลผลิตภายในประเทศลดน้อยลง ในขณะที่ความต้องการมีอยู่สูง แต่ผลผลิตมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการ ราคาจึงสูงขึ้นไต้หวันจึงขอมให้มีการนำเข้าได้ เพราะราคาสินค้านำเข้าจากไทยถูกกว่าและคุณภาพ รสชาติหอมหวาน อร่อยกว่าผู้ส่งออกรายอื่น ๆ แต่การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยนั้นต้องขอรัฐบาลไต้หวันเป็นกรณีพิเศษ และการนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากไทยห้ามนำเข้าเป็นลูก ต้องปลูกเปลือกห่อฟิล์มให้เรียบร้อย เป็นเพราะไต้หวันเลือกปฏิบัติกับประเทศไทย

ภาวะการแข่งขันในตลาดไต้หวัน

จากตารางที่ 21 อัตราส่วนแบ่งการตลาดมะพร้าวอ่อนในไต้หวัน ประเทศฟิลิปปินส์เป็นผู้นำในส่วนแบ่งการตลาดนี้ กล่าวคือปี 2532 มีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มสูงสุดถึงร้อยละ 61.0 ปีต่อไปลดลงคือในปี 2534 มีส่วนแบ่งร้อยละ 29.2 แต่ทั้งนี้ส่วนแบ่งการตลาดของฟิลิปปินส์ยังคงสูงที่สุดในบรรดาประเทศผู้ส่งออก 3 ประเทศนี้ ประเทศไทยถึงแม้ส่วนแบ่งการตลาดในปีแรก ๆ จะน้อยที่สุด คือจากปี 2531 มีส่วนแบ่งเพียงร้อยละ 0.2 แต่ต่อมาปี 2534 มีการขยายของการส่งออกเพิ่มขึ้น ทำให้มีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.7 ส่วนประเทศมาเลเซีย

**ตารางที่ 20 ปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย ไป
ไต้หวัน ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2534**

(หน่วย : กิโลกรัม)

ปี พ.ศ.	ประเทศ			การนำเข้ารวม ทั้งหมดของไต้หวัน ^{4/}
	ไทย ^{1/}	ฟิลิปปินส์ ^{2/}	มาเลเซีย ^{3/}	
2530	NA	2,491,500	32,870	6,122,000
2531	5,600	1,204,750	18,632	2,814,000
2532	6,380	3,134,757	29,490	5,135,000
2533	341,400	2,169,583	NA	5,925,000
2534	438,660	1,670,000	3,800	5,720,000

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

^{1/} ที่มา : (^{1/} กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ , 2531-2534)

^{2/} National Statistic Office , 1991)

^{3/} Jabatan Perangkaan Department of Malasia , 1991)

^{4/} Food and Agriculture Organization of United Nation , 1991)

ตารางที่ 21 อัตราส่วนร้อยละของส่วนแบ่งการตลาดมะพร้าวอ่อนในไต้หวัน ระหว่างปี พ.ศ.
2530-2534

ประเทศ	ปี พ.ศ.				
	2530	2531	2532	2533	2534
ไทย	NA	0.2	0.1	5.8	7.7
ฟิลิปปินส์	40.7	42.8	61.0	36.6	29.2
มาเลเซีย	0.5	0.7	0.6	NA	0.07
อื่น ๆ	58.8	56.3	38.3	57.6	63.03
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ NA (Not Available) หมายถึง ไม่ทราบค่า

ที่มา : (จากการคำนวณตัวเลขในตารางที่ 20)

ในช่วงปีแรก ๆ มีสัดส่วนของส่วนแบ่งการตลาดมากกว่าประเทศไทย แต่ต่อมาในปี 2534 การส่งออกมะพร้าวอ่อนของมาเลเซีย เข้ามาได้หดตัวลงคือ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.07 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าตลาดมะพร้าวอ่อนในไต้หวันประเทศไทยมีโอกาสที่จะขยายการส่งออก ต่อไปได้อีก และการส่งออกมะพร้าวอ่อนของประเทศไทยฟิลิปปินส์และมาเลเซีย เข้ามาในตลาดไต้หวันมีแนวโน้มลดลง พิจารณาได้จากสัดส่วนทางการตลาดแต่ละปีของประเทศไทยทั้งสอง

แนวโน้มการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย

มะพร้าวอ่อนของไทยเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศมานานแล้ว จากรูปทรงที่ได้ รับการตกแต่งให้สวยงาม ชวนรับประทานเป็นของสดจากธรรมชาติที่คงทน มีความหอม ความหวานทั้งเนื้อและน้ำ จึงมีผู้ทำส่งออกหลายราย นำรายได้เข้าประเทศปีละหลายล้านบาท ลู่ทางการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย ไปจำหน่ายยังต่างประเทศนั้น มีแนวโน้มที่แจ่มใสพอสมควร เพราะคุณภาพของมะพร้าวของไทยอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่น ๆ ได้ ขณะเดียวกัน ตลาดมะพร้าวอ่อนต่างประเทศเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า อัตราการขยายตัวการส่งออกไปจำหน่าย มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้น ดังเห็นได้จากตารางที่ 2 และควรมีการขยายตลาดไปยังประเทศอื่น ๆ เช่น แคนาดา บรูไน สาธารณรัฐประชาชนจีน ตลอดจนประเทศต่าง ๆ ในแถบใกล้เส้นศูนย์สูตร เชื่อแน่ว่าในอนาคตข้างหน้ามะพร้าวอ่อนของไทย จะสามารถมีส่วนแบ่งการตลาดในตลาดโลกเป็นที่น่าพอใจอย่างแน่นอน

แนวโน้มการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยในประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

ตลาดฮ่องกง

การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปตลาดฮ่องกง มีแนวโน้มที่ดีดังเห็นได้จากตารางที่ 16 การส่งออกมะพร้าวอ่อนไปตลาดฮ่องกงมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี 2530 มีปริมาณการส่งออก 2,247,900 กิโลกรัม และปริมาณการส่งออกได้เพิ่มเป็น 3,595,217 กิโลกรัมในปี

2534 คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 31.3 ของส่วนแบ่งทางการตลาดมะพร้าวอ่อนในฮ่องกง โดยไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 13.8 ภายในระยะเวลาเพียง 5 ปีเท่านั้น ถ้าไทยยังคงผลิตมะพร้าวอ่อนที่มีคุณภาพและยังคงรักษาระดับราคาไม่ให้สูงเกินคู่แข่งขึ้น และปรับปรุงผลผลิตให้มีขนาด ปริมาตรรวมทั้งคุณภาพที่ดีขึ้น เชื่อว่าการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยจะสามารถขยายตัวได้ดี และมีแนวโน้มจะเป็นผู้นำการส่งออกมะพร้าวอ่อนในตลาดฮ่องกงอีกนานต่อไปในอนาคต

ตลาดญี่ปุ่น

การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปประเทศญี่ปุ่นนั้น มีปริมาณส่งออกที่เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน ดังในตารางที่ 18 เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายกีดกันการส่งออกสินค้าเกษตร ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย และประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นผู้นำในการส่งออกมะพร้าวอ่อนก็อยู่ในช่วงปรับตัวเช่นกัน แต่ยังคงครองส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุด ส่วนการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยมีแนวโน้มที่กำลังจะเพิ่มขึ้น ถ้าไทยมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตรงความต้องการของตลาด เชื่อว่าไทยจะมีอนาคตของการส่งออกที่สดใส

ตลาดไต้หวัน

การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปไต้หวันมีแนวโน้มที่ดี ดังแสดงในตารางที่ 20 การส่งออกของไทยในปี 2531 มีปริมาณการส่งออก 5,600 กิโลกรัมและเพิ่มขึ้นเป็น 438,660 กิโลกรัมในปี 2534 อัตราของส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.2 เป็น 7.7 ภายในระยะเวลา 4 ปีมีอัตราส่วนแบ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 7.5 แสดงถึงแนวโน้มที่ดีในการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย ดังนั้นผลผลิตของไทยจะต้องรักษาคุณภาพให้คงที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ถ้ารัฐบาลไทยมีการเจรจาขอรับรองเป็นกรณีพิเศษกับรัฐบาลไต้หวัน ในเรื่องการเปิดโอกาสนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากประเทศไทยให้มากขึ้น เชื่อแน่ว่า ปริมาณการส่งออกของไทยไปไต้หวันต้องเพิ่มขึ้นแน่นอน

ปัญหาการส่งออกมะพร้าวอ่อนและแนวทางการแก้ไข

1. ปัญหาคุณภาพ ผลผลิตมักจะไม่ได้คุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด สาเหตุเนื่องมาจากการเลือกพื้นที่ปลูก การชลประทานและการดูแลรักษาไม่ดี โรคและแมลงศัตรูพืชจะทำให้ผลเกิดตำหนิ ขนาดของผลผลิตไม่ได้มาตรฐานตลอดจนการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวที่ไม่ถูกต้อง
2. ปัญหาการขาดแคลนผลผลิตเพื่อการส่งออก ในช่วงฤดูแล้งผลผลิตไม่เพียงพอ ทำให้บริษัทผู้ส่งออกประสบกับปัญหา ไม่สามารถส่งสินค้าได้ตามกำหนด ส่วนในฤดูที่ผลผลิตล้นตลาด เกษตรกรจะพบกับปัญหาราคาผลผลิตต่ำ เนื่องจากไม่มีกำลังในการต่อรองกับพ่อค้า
3. ปัญหาเรื่องระวางสินค้าไม่พอ ซึ่งจะเกิดในช่วงที่ตรงกับสินค้าบางอย่าง เช่น อาหารแช่แข็ง เพราะการขนส่งมะพร้าวอ่อนไปต่างประเทศ จำเป็นต้องใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่เป็นตู้เย็น แต่เนื่องจากรัฐกำหนดอัตราเข้าตู้คอนเทนเนอร์สำหรับผลไม้ในอัตราที่ต่ำ บริษัทที่ให้เข้าจึงหันไปรับสินค้าอื่นที่ได้ราคาดีกว่า
4. ปัญหาการแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่น เช่น ประเทศไทยเสียเปรียบประเทศฟิลิปปินส์ ในด้านการขนส่งไปฮ่องกงที่ต้องใช้ระยะทางไกลกว่า ปัญหาการกีดกันทางการค้าของมาเลเซีย เนื่องจากในปัจจุบันมีนโยบายห้ามนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากต่างประเทศ และมีนโยบายในการส่งเสริมให้เกษตรกรในประเทศ ปลูกมะพร้าวอ่อนส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่ใกล้เคียง (คาดว่าอนาคตมาเลเซียจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย เพิ่มขึ้นอีกประเทศหนึ่งอย่างแน่นอน) และรัฐบาลได้หันมีนโยบายห้ามนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากไทย หันไปนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากฟิลิปปินส์ ทั้ง ๆ ที่รสชาติดีกว่าของไทยมาก

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

สินค้าเกษตรของไทยที่มีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ และมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปี ได้แก่ สินค้าประเภทผลไม้ ซึ่งรัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญจึงได้บรรจุผลไม้สดในฐานะสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการส่งออกสูง ในบรรดาการส่งออกผลไม้สดนั้น มะพร้าวอ่อนเป็นสินค้าตัวหนึ่งซึ่งมีปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นทุกปี และเป็นที่ยอมรับของชาวต่างประเทศมานานแล้ว จากรูปทรงที่ได้รับการตกแต่งให้สวยงามชวนรับประทาน เป็นของสดจากธรรมชาติที่คงทน ความหอมหวานทั้งเนื้อและน้ำ จึงมีผู้ทำการส่งออกหลายรายสามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศ คือ จากปี 2531 มีมูลค่าการส่งออก 33.8 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 45.5 ล้านบาทในปี 2535 ดังนั้น มะพร้าวอ่อนจึงเป็นผลไม้ตัวหนึ่งที่น่าจับตามอง การศึกษาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยจึงเป็นแนวทางที่จะช่วยทำให้การพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยเจริญรุดหน้ายิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่ามะพร้าวอ่อนเป็นมะพร้าวประเภทต้นเตี้ย ให้ผลเร็ว กล่าวคือ จะเริ่มให้ผลเมื่อต้นมีอายุประมาณ 3-4 ปี มีผลดกและกลายพันธุ์น้อยเมื่อต้นโตเต็มที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตลอดปี โดยตัดได้ทุก ๆ 20 วัน ผลผลิตจะมากในฤดูฝน ประมาณเดือน พฤษภาคม-กันยายน และจะให้ผลผลิตได้นาน 35-40 ปี โดยทั่วไปมะพร้าวเป็นผลไม้ที่สามารถขึ้นได้ทุกจังหวัดของประเทศ โดยแหล่งปลูกมะพร้าวอ่อนส่วนใหญ่ ได้แก่ นครปฐม สมุทรสาคร ราชบุรี สมุทรสงคราม และฉะเชิงเทรา เป็นต้น การบริโภคมะพร้าวอ่อนมักจะนิยมบริโภคขณะเป็นผลอ่อน อายุประมาณ 8 เดือน ซึ่งเป็นระยะที่ผลยังไม่แก่ เนื้อมะพร้าวจะมีสีขาวนวล น้ำมีรสหวานซึ่งนอกจากนิยมบริโภคในรูปผลสดแล้ว ยังมีการแปรรูป ด้วยการนำเนื้อและน้ำมาบรรจุลงพลาสติกหรือกระป๋อง แล้วปรุงแต่งกลิ่นและรส ผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อ เพื่อให้สามารถเก็บรักษาได้นานยิ่งขึ้น สามารถพกพาได้สะดวกและดื่มได้ทุกเวลา

ทางด้านตลาดภายในประเทศของมะพร้าวอ่อน พบว่า จะมีการส่งมะพร้าวอ่อน ภายให้โรงงาน ในลักษณะเป็นผลมะพร้าวทั้งเปลือก ซึ่งอาจมีการตกลงซื้อขายล่วงหน้าระหว่าง เกษตรกรและโรงงาน เพื่อให้สามารถวางแผนการรับซื้อและผลิตได้ อีกส่วนหนึ่งจะส่งมาจำหน่าย ในตลาดกรุงเทพ ได้แก่ ตลาดสี่มุมเมือง ปากคลองตลาด ตลาด อ.ต.ก. เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี พ่อค้าในจังหวัดอื่นรวบรวมไปจำหน่ายอีกทอดหนึ่ง ได้แก่ ตลาดเชียงใหม่ ลำปาง และขอนแก่น เป็นต้น ราคาขายปลีกมะพร้าวอ่อนผลละประมาณ 7-8 บาท

ส่วนการตลาดในต่างประเทศของมะพร้าวอ่อนนั้น จะเป็นตลาดในแถบเอเชีย ได้แก่ ฮองกง ญี่ปุ่น ไต้หวัน สิงคโปร์และเกาหลี เป็นต้น ประกอบกับ มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่มีคุณสมบัติเด่นคือ มีเปลือกที่แข็งและหนา สามารถป้องกันการกระแทกกระเทือนได้ดีซึ่งสามารถลดค่าใช้จ่าย ในการเก็บรักษาและการขนส่งในระยะทางไกลได้ดี การขนส่งจะใช้ทางเรือ เพราะสะดวก และประหยัด ปัจจุบันมีการขยายการส่งออกในตลาดแถบยุโรป ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ เดนมาร์ก สำหรับตลาดในแถบยุโรปนี้ มะพร้าวอ่อนเป็นผลไม้ที่ค่อนข้างใหม่และกำลังเป็นที่นิยม ทำให้ ปริมาณความต้องการในต่างประเทศมีมากขึ้น โดยการส่งออกจะมีทั้งลักษณะที่ยังไม่ลอกเปลือก และชนิดที่ลอกเปลือกออกบางส่วน เพื่อให้ดูสวยงาม ขนาดผลสำหรับการส่งออกมีน้ำหนักเฉลี่ย ผลละ 0.5-1.5 กิโลกรัม บรรจุในกล่องกระดาษกล่องละ 9-10 ผล สำหรับประเทศคู่แข่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศฟิลิปปินส์และมาเลเซีย ซึ่งแม้ว่าคุณภาพของมะพร้าวอ่อนไทย จะเป็นที่ต้องการและยอมรับในตลาดต่างประเทศมากกว่า แต่ประเทศคู่แข่งดังกล่าว ได้เปรียบประเทศไทยในเรื่องการขนส่งที่มีระยะทางใกล้กว่า และการถูกกีดกันทางการค้า ประกอบกับปัญหา นโยบายห้ามนำเข้ามะพร้าวอ่อนประเทศของประเทศคู่ค้า ทำให้ปริมาณการส่งออกมะพร้าวอ่อน ของไทยลดลงไปบ้าง

การศึกษาพบว่า การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปยังตลาดฮ่องกง ยังคงเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีมาเลเซียเป็นประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ทั้งนี้เพราะฮ่องกงไม่มีข้อจำกัดทางการค้าใด ๆ เลย เป็นตลาดที่กว้างและมีแนวโน้มของการขยายตัวที่คึกคักตลาดหนึ่งในอนาคต ส่วนตลาดมะพร้าวอ่อน ในประเทศญี่ปุ่น มีประเทศฟิลิปปินส์เป็นผู้ส่งออกรายใหญ่รายเดียว และเนื่องจากญี่ปุ่นมีข้อกำหนด

กฎหมายกีดกันสินค้าเกษตรที่เข้มงวดมาก แต่ไทยก็สามารถทำตามข้อกำหนดได้จึงสามารถส่งออก ไปตลาดญี่ปุ่น และประกอบกับคุณภาพมะพร้าวอ่อนของไทยสามารถแข่งขันได้ จึงมีแนวโน้มที่ดีต่อ การขยายการส่งออกให้เพิ่มขึ้น ส่วนการส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทยไปได้วันยัง ไม่สูงนัก ทั้งนี้ เพราะได้วันมีการเลือกปฏิบัติกับไทย และให้สิทธิพิเศษแก่ฟิลิปปินส์ ในเรื่องการนำเข้ามะพร้าว อ่อน ซึ่งเรื่องนี้ทำให้การส่งออกมะพร้าวอ่อนของไทย ยังไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่นักในได้วัน แต่ส่วนแบ่งการตลาดในได้วันไทยมีอัตราส่วนแบ่งที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่เมื่อเทียบกับการส่งออก รวมทั้งหมดของไทยแล้ว ตลาดฮ่องกงเป็นตลาดที่ไทยส่งออกมะพร้าวอ่อนมากที่สุด และไทยเป็น ผู้นำทางการตลาดในฮ่องกงด้วย

ปัญหาของการส่งออกอันได้แก่ คุณภาพของผลผลิต ปริมาณและราคาผลผลิต รวมถึง การขนส่ง ตั้งแต่เกษตรกรจนถึงระดับผู้ส่งออก จำเป็นต้องควบคุมดูแลทุกขั้นตอนเพื่อให้เป็นไปตาม ความต้องการของตลาด ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเปลี่ยนมือผลผลิต จะเป็นต้นทุนของสินค้า ส่งผลถึงราคาสินค้าที่จะส่งออกด้วย ถ้าหากว่าราคาสูง ก็ไม่สามารถจะ แข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่นได้ และการขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีหลังการเก็บ เก็บเกี่ยวที่ถูกต้อง ทำให้คุณภาพของผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน เมื่อต้องการให้การส่งออกมะพร้าวอ่อน ของไทย เกิดการขยายตัวในตลาดต่างประเทศ ดังนั้นทุกฝ่ายควรที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ย่อมจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า

ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมทางด้านการผลิตและการตลาดเพื่อการส่งออกนั้น จากการศึกษาข้างนี้จึงมี ข้อเสนอแนะต่อภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการส่งออกมะพร้าวอ่อนของ ประเทศไทย คือ

1. ด้านคุณภาพ เพื่อให้ผลผลิตได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด ควร ให้ความรู้กับเกษตรกรในเรื่องการผลิตและเทคนิคการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวที่ถูกต้อง ตลอดจน

ลักษณะของความต้องการของตลาดต่างประเทศ

2. ด้านปริมาณและราคาผลผลิต รัฐบาลควรสนับสนุนด้านเงินทุนแก่เกษตรกร เพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์ให้มีคุณภาพดีขึ้น และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมให้มีการขยายการผลิตเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้น และมีการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อลดบทบาทพ่อค้าคนกลาง ทำให้เกษตรกรได้ราคาผลผลิตดีขึ้น

3. ด้านการขนส่ง รัฐบาลควรพิจารณานโยบายที่จะส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรให้มากขึ้น เช่น เพิ่มระวางสินค้า สำหรับสินค้าเกษตรให้มากขึ้น และให้สิทธิพิเศษในเรื่องระวางสินค้า สำหรับสินค้าเกษตรก่อนสินค้าอื่น เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญต่อสินค้าเกษตร และต้องการส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรอย่างจริงจัง

4. ด้านการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งนั้น ในด้านรสชาติมะพร้าวอ่อนของไทยดีกว่ามาก แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในตลาดต่างประเทศ รัฐบาลและเอกชนควรร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับของชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งหาทางขยายตลาด และวิจัยการแปรรูปมะพร้าวอ่อน ตลอดจนศึกษาถึง วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา เป็นการส่งเสริมการส่งออกผลไม้อย่างครบวงจร นอกจากนี้ภาครัฐบาลควรมีการเจรจาขอรับรองเป็นกรณีพิเศษกับรัฐบาลได้หวั่น ในเรื่องการเปิดโอกาสนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากประเทศไทยให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร . 2532 . สถิติการส่งออกผลไม้ของไทย . กรุงเทพมหานคร : ฝ่าย
วิเคราะห์ข้อมูลส่งเสริมการเกษตร กองวางแผน .

_____ . 2534 . สถิติการปลูกไม้ผลยืนต้น . กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูล
ส่งเสริมการเกษตร กองวางแผน .

กรมส่งเสริมการเกษตร . 2536 . "มะพร้าวอ่อนเพื่อการส่งออก" . ข่าวพาณิชย์ . (8-14
มิถุนายน 2536) : น.14-15 .

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ . 2532 . "มะพร้าวอ่อน" . ข้อมูลดัชนีราคาและ
ภาวะธุรกิจการค้า . (21 มิถุนายน 2532) .

_____ . 2534 . เป้าหมายการส่งออกและดุลการค้าปี 35 . (อัดสำเนา) .

_____ . 2535 . สถิติการส่งออกของประเทศไทย . (อัดสำเนา) .

กรมวิชาการเกษตร . 2533 . "เอกสารประกอบการบรรยายการฝึกอบรมหลักสูตร"มะพร้าว
น้ำหอม", 25 กรกฎาคม 2533 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์วิจัยอารักขาข้าว .

กองพัฒนาการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน . 2531 . "ปลูกมะพร้าวอ่อนเพื่อ
การส่งออก" . ข่าวพัฒนาการลงทุน . 1,2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2531) : น.16-17 .

ข่าวภูมิภาค . 2535 . "ตลาดมะพร้าวน้ำหอมดีทั้งในและนอกประเทศ" . กรุงเทพธุรกิจสุดสัปดาห์ .
(1-7 กุมภาพันธ์ 2535) : น.22-23 .

เชมพันธ์ ลากะสัมพันธ์ . 2530 . การผลิตและการตลาดมะพร้าวผลในท้องถิ่น.อัมพวา จ.สมุทร
สงคราม . ปัญหาพิเศษ . สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .

นิรนาม . 2534 . "มะพร้าวน้ำหอม" . เกษตรวันนี้ . 11,122 (สิงหาคม 2534) : น.17,21 .

นิรนาม . 2536 . "การพัฒนาการขนส่งสินค้า ผัก ผลไม้และสินค้าประมง" . ผู้ส่งออก . 6,136
(พฤษภาคม 2536) : น.44-45 .

บุญเลิศ บัวทอง . 2530 . "มะพร้าวอ่อน" . ข่าวเกษตร . 7,78 (พฤศจิกายน 2530) : น.7-8 .

เบญจมาศ รัตนชินกร และสมทรงศรี นันทะไชย . 2534 . "งานวิจัยสู่เกษตรกร" . เคหการ
เกษตร . 15,11 (พฤศจิกายน 2534) : น.80-84 .

ประทีป กุณาศล . 2533 . "มะพร้าวน้ำหอมปลูกง่ายกำไรงาม" . เคหการเกษตร . 14,8
(สิงหาคม 2533) : น.25-31 .

ฝ่ายวิชาการธนาคารกสิกรไทย . 2531 . "ตลาดมะพร้าวอ่อน" . เกษตรวันนี้ . 8,86 (สิงหาคม
2531) : น.36-38 .

อรุณรัตน์ ปฎิภาณเทวก . 2532 . "อนาคตของมะพร้าวอ่อนไปทางไหน?" . เกษตรอุตสาหกรรม .
4,44 (กุมภาพันธ์ 2532) : น. 67-72 .

อารารวม ช่างนิญ . 2536 . ผู้จัดการฝ่ายผลิตบริษัทอีเอซี เอ็กซ์พอร์ต คอปอเรชั่น(ประเทศไทย)
จำกัด . สัมภาษณ์ , 1 ตุลาคม 2536 .

อิโรวัดชิ คิตากาวา . 2533 . "การส่งออกผลไม้ไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น" . เคหการเกษตร .

14,11 (พฤษภาคม 2533) : น.37-39 .

Food and Agriculture Organization of United Nation , 1991 . Production Year Book : United Nation .

_____ . 1991 . Trade Commerce Comercio Year Book : United Nation .

Jabatan Perangkaan Department of Malasia . 1991 . Export : Department of Malasia .

Japan Tariff Association . Various Year . Japan Import & Export Statistics : Japan Tariff Association .

Nation Statistics Office . 1991 . Forieng Trade Statistics of Philippines . Manila : Nation Statistic Office .

